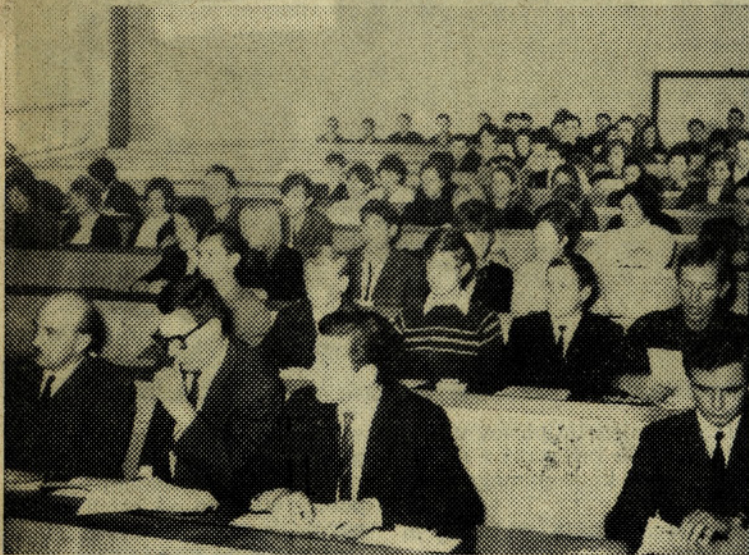

GLASILO DELOVNE SKUPNOSTI EMO CELJE*Redna letna konferenca mladine v tovarni***Mladi nam dajejo zgled**

V četrtek so se v sejni dvorani delavskega sveta zbrali mladinci našega kolektiva na svoji letni konferenci. Konference so se udeležili predstavniki občinskega komiteja zveze mladine in predstavniki mladinskih aktivov tovarni: TAM, IMPOL, Tovarne aluminija Kidričevo, Železarne Štore in Zlatarne Celje. Poleg predstavnikov mladine so se konference udeležili tudi predstavniki tovarniških družbenih in političnih organizacij in glavni direktor.

Konferenca je uspela nad pričakovanji. Poročila in pa pozneje diskusija so opozorili na marsikateri problem, za katerega so

odgovorni tudi starejši. V nadaljevanju priobčujemo poročila sekretarja, predsednika in Zvoneta Perliča.

Poročilo sekretarja

Tovarišice in tovariši, mladinke in mladinci!

Ko na letni konferenci analiziramo delo naše mladinske organizacije, je potrebno navesti vso našo dejavnost in nedejavnost v pretekli mandatni dobi.

V primerjavi z lanskoletnim delom smo bili letos precej aktivnejši in smo napravili dosti več, zlasti na kulturnem pa tudi na političnem področju. Pri svojem delu smo se sicer srečevali s problemi, vendar smo jih delno prešli ali pa obšli, tako

da lahko rečem, da smo naše naloge opravili skoraj 100 odstotno.

V pretekli mandatni dobi smo sklicali 12 rednih in 4 izredne seje TK ZMS EMO. Poleg tega smo sklicali še sestanek na katerega smo povabili predstavnika vodstva podjetja, predstavnike samoupravnih organov in drugih družbeno-političnih organizacij v podjetju ter predsednika ObK Celje tovariša Seničarja. Tema tega sestanka je

(Nadaljevanje na 2. strani)

Z A B E L E Ž E N O
Nesporazumi so vedno pogostejši

V letošnjem letu zaznavamo vse več konfliktov, do katerih prihaja v gospodarskih delovnih organizacijah in ki se odražajo v najostrejši obliki celo kot prekinitev dela, ostavke direktorjev in prisilne uprave gospodarskih organizacij. Čeprav je zelo težko posplošiti vzroke takih pojavov, saj ima vsak konflikt svoje določene razloge, leže v glavnem vzroki — po besedah Marjana Rožiča, sekretarja centralnega sveta zveze sindikatov Jugoslavije — v problemih proizvodnje, ki terja — ne brez naporov in žrtev — modernizacijo in uvajanje sodobne tehnologije. Poleg tega leži v dnu vzrokov takih nesporazumov težnja delavcev, da v vedno večji meri vplivajo na višek dela, za kar vselej ne obstajajo odgovarjajoči institucionalni instrumenti v mehanizmu samoupravljanja. Današnja struktura samoupravnih institucij direktno vodi — za razliko do prejšnjega državnega etatizma — do centralizacije oblasti v vodstvih delovnih organizacij tj. v delavskih svetih, organih upravljanja in strokovnih službah. Zato kaže razmisliti o določenih spremembah v sistemu samoupravljanja, ki se ni mnogo menjal od njegove uvedbe leta 1950.

Pri teh spremembah gre predvsem za spremembe v dosednji kolektivni odgovornosti in univerzalnosti delavskega sveta, predvsem v problemih odločevanja. Prišlo je namreč že do spoznanja, da v današnjih pogojih delavski svet ni v stanju, da odloča o vsakem problemu in o vsaki stvari, ne da bi se pri tem birokratiziral že zaradi preobsežnosti vprašanj, o katerih mora odločati. Razdvojenost predlogov in sprejemanje sklepov o bistvenih stvareh v proizvodnji, praktično onemogoča sklicevanje na odgovornost radi

eventuelnih napak in neustreznih odločitev. To pa radi tega, ker v takih slučajih delavski svet, ki o določenih zadevah vselej formalno sprejema sklepe in odločitve, prevljuje krivdo na strokovne službe, ki se potem izgovarjajo, da so predloge samo posredovale samoupravnim organom, ne pa, da so jih sprejele.

V pogledu prekinitev dela je Marjan Rožič pojasnil, da je ta pojav predvsem izraz delavcev, ki zahtevajo več dela in več samoupravnih pravic, kar je dokaz, da se delavci vedno določneje zavedajo, da je višina njihovih OD v neposredni zavisnosti od proizvodnje in produktivnosti. V praksi obstaja namreč mnogo delovnih organizacij, kjer so OD znatno pod povprečjem, pa v teh delovnih organizacijah vendar ne pristopajo k prekinitvam dela in sličnim manifestacijam, temveč zavestno vlagajo napore v izboljšanje in racionalizacijo proizvodnje. Eden takih primerov je tudi delovni kolektiv znanega slovenskega podjetja »MEBLO« v Novi Gorici, kjer so bili osebni dohodki delavcev v letu 1966 znatno pod povprečjem celotne slovenske industrije, danes po reorganizaciji poslovanja, uvedbi novih tehnoloških postopkov in po izvršenih racionalizacijah ter novem sistemu nagrajevanja, pa je to podjetje postalo eno najperspektivnejših tovarništev v Jugoslaviji z nadpovprečno visokimi osebni dohodki.

Seveda pa prihaja v praksi včasih tudi do poizkusov posameznikov in posameznih skupin, da brez osnove izzivajo prekinitve dela in se borijo za določene osebne interese. Vendar ti pojavi niso tipični, čeprav njihovega nastopanja ne bi smeli zanemariti.

Vršilec dolžnosti glavnega direktorja za 6 mesecev je po sklepu delavskega sveta Ernest VRŠEC, dipl. ing. str., sedanji pomočnik glavnega direktorja

GLAVNI DIREKTOR LOJZE ILGO MLADIM...

»Smatram, da je danes predvsem vaš dan, da vi govorite, da kritizirate, ocenjujete kako ste delali, kaj ste slabo opravili, zakaj ste slabo opravili in kako mislite to izboljšati in da jasno poveste, kje so ovire, ki so vam preprečile, da bi vaše delo lahko bolje izvršili. Kljub temu, da smatram da je vaš dan, mi dovolite, da vam povem nekaj besed. Predvsem vas želim pozdraviti, prav tako tudi vašo letno konferenco. Iz razprave, ki sem jo pravkar slišal in me je res zelo ugodno presenetila, mislim tudi da je na zelo visokem nivoju, če človek primerja današnjo z drugimi razpravami družbeno političnih organizacij. Dovolite mi, da izrazim čvrsto prepričanje, da se iz take razprave morajo poroditi dobri rezultati in bo vsekakor v korist boljšemu delu v podjetju. Kljub temu da je tov. Cendak nekaj že povedal o položaju podjetja, naj dodam nekaj besed. V zadnjem letu se je o rezultatih in odnosih govorilo marsikaj v podjetju in izven njega. Marsikaj od tega je res, veliko od tega pa je tudi neresničnih vesti. Smatram, da ravno take neutemeljene vesti lahko zelo slabo vplivajo na vas. Mlad človek mora imeti vero v svoje podjetje. Čisto na kratko naj zato rečem, da kar se tiče izpolnjevanja letošnjih nalog družbene in gospodarske reforme smo z rezultati več ali manj lahko zadovoljni. Mi bi sigurno lahko več dosegli, če bi bili bolj zavzeti za delo, za katero je vsak v kolektivu zadolžen. Vsak ima svoje naloge in če bi vsak na tem delovnem mestu svoje naloge tudi opravil, verjemite, da bi vse naše naloge lahko spričo materialnih pogojev bolje izvršili. Da temu ni tako, je krivo marsikaj. Rekel bi, da je krivo v veliki meri, da je v ta kolektiv še premalo zakoračila zavest, da le prehajamo v tiste čase, ko so praktične izkušnje za gotovo delo nujno potrebne. Se zmeraj tu obstojajo gotove končnice. Vzemimo npr. delo

(Nadaljev. na 3. strani)

Redna letna konferenca mladine

(Nadaljev. s prejšnje strani)

bilo v glavnem vprašanje v katero smer naj se usmeri delo mladinske organizacije.

Poleg sodelovanja s samoupravnimi organi, kjer je vključeno nekaj naše mladine in sicer v delavskem svetu podjetja 12%, v obratnih delavskih svetih 26%, in delavskih svetih EE 28%, smo sodelovali tudi z interesnimi organizacijami v podjetju in sicer s planinsko sekcijo in počitniško zvezo. Udeleževali smo se sestankov in izletov ter seznanjali mladino v obratih z dejavnostjo obeh. Dejavnost mladih v teh organizacijah pa je povečana samo v sezoni izletov in letovanja. Res je nekaj članov, ki aktivno delajo v teh organizacijah, toda večji del je pasivnih članov. Mlade bo treba pritegniti tudi tukaj k aktivnemu delu.

K uspešnemu delu TK in sploh mladinske organizacije so veliko prispevale tri komisije, ki so delale ločeno po posameznih področjih, vendar pod nadzorstvom in napotkom TK. Vse tri komisije so izdelale plan dela in ga razen športne komisije, ki plana tudi ni izdelala dovolj precizno izpolnile. Najbolj uspešna je bila idejno-vzgojna komisija, ki je v celoti izpolnila plan, vendar je uspešno delala tudi kadrovsko-organizacijska komisija, ki je izpolnila vse naloge razen ene in še te iz objektivnih razlogov, ki pa jih bom navedel kasneje.

Skritizirati pa moram športno komisijo, kajti ta je kljub neobširnemu planu izvedla samo eno nalogo in sicer je organizirala mladinske športne igre 1967. v počastitev dneva mladosti 25. 5. 1967. Vse ostalo pa je na športnem področju organiziral predsednik TK Žnidar sam.

Mislim, da je pravilno, da udeležence konference vsaj delno seznanim z opravljenimi nalogami, oz. z delom TK v pretekli mandatni dobi. Da v poročilu ne bi bil preveč dolgovezen bom navedel samo točke z kratko obrazložitvijo.

1. Nastop v Mladinskem klubu Celje, ki ga je organizirala idejno-vzgojna komisija v počastitev dneva republike 29. novembra pod naslovom »Predstavljamo vam mladinski aktiv EMO«. Sodeč po kritiki je nastop zelo uspel.

2. Proslava dneva republike v podjetju. V proslavo smo vključili spored, ki smo ga imeli v mladinskem klubu.

3. Novoletna čajanka, ki je zelo dobro uspela.

5. Proslava dneva žena, kjer je tudi mladina prispevala del programa in svojo točko zelo dobro izvedla.

6. Proslava dneva mladosti, kjer smo poleg programa s plesom razdelili tudi pokale najboljšim, ki so sodelovali na mladinskih športnih igrah.

7. Organizirali smo mladinske športne igre mesta Celja.

8. Sodelovali smo z mladinskimi aktivni SWATY, IMPOL, BORIS KIDRIČ, KIDRIČEVO in tovarno DUŠIKA iz Ruš, kjer smo razpravljali o problemih s katerimi se pri svojem delu srečujemo. Posveti so bili zelo koristni za vse udeležence, saj smo izmenjali svoje izkušnje na zelo različnih področjih mladinske dejavnosti.

9. Vso mandatno dobo smo sodelovali s samoupravnimi organi in družbeno političnimi organizacijami v podjetju.

10. Organizirali smo predavanje o delavskem samoupravljanju, vendar je bilo zaradi nezainteresiranosti na predavanju zelo malo mladih samoupravljavcev.

11. Organizacija plesov v zimski sezoni in povezava z mladino na ESS, ki je pomagala pri tem.

12. Organizacija ekskurzij in izletov.

13. Seje TK, ki jih je bilo kot sem že omenil skupaj 16.

14. Sodelovanje z disciplinsko komisijo, ki pa je bilo zaradi odvzema prostorov TK paralizirano.

15. Organizacija kresa za prvi maj.

16. Sestanki po mladinskih aktivih v obratih in na upravi.

17. Zasledovanje perspektivnih kadrov za samoupravne organe in vodstvo mladinske organizacije, čemur smo letos posvetili več pozornosti, kot druga leta.

18. Zasledovanje mladih, ki bi ustrezali za sprejem v ZK, in razgovori z njimi.

19. Kulturni nastop v Beogradu, ki je kljub mnogim težavam dobro uspel. Pri tem nastopu smo napravili tudi delno reklamo podjetju, poleg tega pa se lahko počutimo počaščene, saj je bil iz Slovenije povabljen edino naš mladinski aktiv.

O našem delu bi lahko še govoril, kajti to ni vse kar smo napravili, saj smo pripravljali predavanja za novo sprejete mladince. Tema predavanja je bila »mladinska organizacija v podjetju in vloga mladih v samoupravnih organih ter mladinske organizacije«. Ta predavanja smo razširili še na naše obvezne praktikante in dijake, ki so prišli na počitniško delo.

Kljub temu, da smo napravili mnogo, pa s svojim delom še vedno ne smemo biti zadovoljni, saj bi v primeru, da bi pri mladih znali vzbuditi interes za kakršnokoli dejavnost, lahko napravili na kateremkoli področju še mnogo več.

Težave za naše delo so v izmenah, ki so pretežno v vseh obratih. Toda ta problem ni tako pereč, saj smo ga rešili na ta način, da skličemo sestanek za vsako izmeno zase in sicer med malico. Večje težave so v tem, kje imeti sestanek. V obratu je težko zaradi hrupa, na dvorišču pa zopet ne gre, ker je glasba verjetno važnejša kot mladinski sestanki. V bodoče bo treba napraviti nekaj tudi v tej smeri, da se bo lahko v primeru, ko bo sklican mladinski sestanek nekoga aktiva prekinila tudi glasba za 15 minut.

Čeprav je v tovarni mnogo obratov nam to glede kontaktiranja z mladino ne dela težav, ker imamo sestanke za vsak obratni aktiv zase, ker je sicer nemogoče zbrati vse mlade v podjetju v nek skupen prostor. Večji problem kot vse to kar sem navedel je nezainteresiranost mladih za delo.

MLADI NAM DAJEJO ZGLED

To je vprašanje, ki se pojavlja povsod. Ta problem ni lahko rešljiv, ker je povezan tudi s finančnimi težavami. Težko je nekaj zahtevati od mladega človeka, če mu v povračilo ne moreš ničesar nuditi. V tako velikem mladinskem aktivu, kot je naš, bi bilo skoraj nujno ustanoviti mladinski klub, kjer bi mladi našli zabavo v prostem času. To ni povezano z ne vem kakšnimi visokimi izdatki, bilo pa bi koristno za vse.

Potrebno bi bilo najti le primerne prostore in sicer vsaj dva in ju primerno opremiti. Potrebno bi bilo nabaviti nekaj miz in stolov, nekaj šahov in preprostih iger, ki si jih mlad človek želi za sprostitev. Poleg tega bi lahko nabavili tudi namizni nogomet ter eno ali dve garnituri za nimizni tenis. Prepričan sem, da bi bilo potem mladino dosti lažje vključiti v delo. To naj bi bilo v vidu realnih možnosti, da bi nam samoupravni organi, vodstvo podjetja, prav tako pa LT pomagali pri uresničevanju tega problema. Za enkrat to res ni mogoče, saj so nam pred nedavnim vzeli naš edini prostor, ki smo ga imeli na razpolago za svoje delo in ga bomo dobili verjetno nazaj šele v oktobru, vendar upamo, da bomo sčasoma uspe- li.

Za neaktivnost mladih je krivda tudi v tem, ker je med nami mnogo mladincev, ki na celotno mladinsko organizacijo vplivajo negativno. Možnosti, da bi jih kaznovali nimamo in zato lahko svoje nepravilne ideje in govornice nemoteno širijo naprej. Edina možnost, da jih kaznujemo je ta, da jih izključimo iz mladinske organizacije, s tem pa ničesar ne pridobimo, saj svojo dejavnost lahko širijo tudi kot nečlani. Ena izmed možnosti, da takšne stvari preprečimo je ta, da jih poskušamo prepričati v to, da ne ravnajo pravilno. Druga možnost, da jih napravimo za neškodljive pa je, da jih ignoriramo, za kar pa se vsaj jaz osebno ne ogrevam. Dosti bolj primeren je način pritegniti jih v delo in jih prepričati, da je mladinska organizacija enakopravna vsem ostalim družbeno-političnim organizacijam, samo s to razliko, da v njej delajo mladi ljudje. Poleg nasprotnikov v naših vrstah jih imamo tudi v vrstah starejših, ki cenijo delo mladine le na podlagi delovnih akcij, sicer pa našega dela kot dela družbeno-politične organizacije ne znajo ali pa nočejo vrednotiti. Lep primer nerazumevanja ali pa morda celo nasprotovanja je odnos mojega šefa do dela v mladinski organizaciji, ki sem ga dolžan opraviti. Nihče ne pričakuje, da bom sedel 8 ur za

mizo v sobi TK in prekladal papirje iz ene strani mize na drugo, jasno pa mora biti vsakemu med nami, da so le naloge, ki mi jih nalaga funkcija in moja dolžnost je, da te naloge, ki sem jih pravzaprav prevzel prostovoljno tudi opravi. To pa je žal bilo v mojem primeru do nedavnega povsem nemogoče. Moje delovno mesto je v vhodni kontroli in po mnenju svojega šefa bi moral biti na tem delovnem mestu od 6. do 14. ure. No končno je predsednik aktiva Znidar dosegel pri glavnem direktorju, da lahko po potrebi za izvrševanje nalog koristim potreben čas za delo v mladinski organizaciji. Upam, da bo to možnost imel tudi bodoči sekretar, ker je sicer bolje, da ga sploh ne volimo, ker bo svoje delo opravljal pod zelo težkimi pogoji ali pa bo morda raje odnehal z delom v mladinski organizaciji že v začetku. Mi mladi sami pa smo krivi, da so ti problemi nastali in sedaj smo dolžni, da jih sami rešimo, ter dokažemo, da smo enakopravna organizacija, napram drugim. Dokazati moramo, da naša dejavnost ni le v organizaciji plesov in izletov, ampak da delamo aktivno tudi na ostalih področjih, ki so danes aktualna za vse nas.

Novemu TK želim mnogo uspeha pri nadaljnjem delu in izvrševanju danih nalog v prepričanju, da bo svoje delo opravil še boljše kot smo ga mi in mladino končno le pripravil, da bo postala aktivnejša in bolj zainteresirana za delo v svoji organizaciji.

POROČILO PREDSEDNIKA

MLADINKE, MLADINCI,
DRAGI GOSTJE!

Danes, ko bo že skoraj leto dni po konferenci, na kateri se je precej govorilo o problemih ZM, o najbolj perečih problemih mladinskega aktiva EMO, smo spet na tem, da lahko v glavnem govorimo samo o problemih, o tem kaj smo naredili po skoraj nimamo kaj povedati. Povedati pa nimamo kaj predvsem zato, ker nekaj ljudi ne more delati za organizacijo, ki šteje nekaj sto ljudi, ki pa so kar po vrsti nezainteresirani za delo v svoji organizaciji. Dosti se je govorilo o mladini in ZK, o povezanosti med tema dvema organizacijama, toda ni nobenih rezultatov, vem pa, da smo pri tem krivi tudi sami mladinci.

Na športnem področju prav tako nismo napravili koraka na-

prej, za kar je krivo predvsem vodstvo športne komisije.

Na področju kulturnih dejavnosti je bilo storjenega precej, ni pa bilo mogoče kaj dosti napraviti na področju vzgoje mladih samoupravljavcev zaradi nezainteresiranosti teh. Prav tako ni zadovoljivo sodelovanje mladine z drugimi družbeno-političnimi organizacijami v podjetju, pri čemer smo spet delno krivi sami.

Labko bi našteval še in še, vendar se raje ustavim ob teh omenjenih najbolj perečih problemih, jih skušam okarakterizirati in bodočemu vodstvu naše mladinske organizacije dati

smernice kako probleme rešiti, vsaj najbolj pereče.

Problem, ki vidno izstopa je vsekakor delovna disciplina. Razni prekrški na samem delovnem mestu, netočno prihajanje in odhajanje na delovno mesto, privatni razgovori med delovnim časom, polivanje in prepanje, zloraba družbene imovine in podobno, vse to so pri nas pogosti pojavi, ki pa vidno vplivajo na rezultate poslovanja podjetja. Ko pa po drugi strani pogledamo od kod tako stanje pa ugotovimo, da temu niti ni kriva mladina sama, da so tu korenine precej bolj globoko. Temu so vzroki splošno slaba disciplina v podjetju, slabo izvajanje disciplinskih ukrepov, pogostokrat pa so temu krivi tudi starejši delavci. Komite se je v svoji mandati dobil zavzemal za učinkovitejše izvajanje disciplinskih ukrepov, vendar pa je bilo to realizirano šele pred nekaj dnevi, ko je DS podjetja poostril disciplinske ukrepe v podjetju. Da bi bila boljša disciplina med mladimi ljudmi je predhodno potrebno poostriti disciplino povsod, pri vseh ljudeh, disciplinske postopke pa je treba izvajati energično in (Nadaljevanje na 4. strani)

GLAVNI DIREKTOR LOJZE ILGO MLADIM ...

(Nadaljev: s prejš. strani)
mladega človeka, ki mu takoj pripišemo neznanje, če nekaj greši, namesto da bi mu pomagali, ne pa le obsodili za neznanje in ocenili, da mu ni mesta v kolektivu itd.

Drugo, kar zelo moti doseganje boljših rezultatov, so prav gotovo odnosi. Ravno to, da ti odnosi niso v redu, je v veliki meri krivo temu, da je mladina premalo zakoračila v sestav samoupravnih organov in družbeno političnih organizacij in dala več konstruktivnosti. Dokler si ne bomo ustvarili v tem kolektivu svoj drugi dom, v katerega bomo zjutraj ob 6. uri z veseljem stopili, tako dolgo tudi zaželenih in dobrih rezultatov ne more biti. Če hočemo, da bo res tako, da bo vsak stopil z veseljem na delo, morajo vladati dobri odnosi. Za dobro delo se mora dati priznanje, za napake pa izreči tudi kritiko, s tem pa doseči tudi izboljšanje dela. Upal bi si trditi, da nobenemu članu tega kolektiva, predvsem pa mladim, ni treba imeti strahu v čisto konkretni sedanjosti, niti v bližnji bodočnosti. Ta kolektiv ima materialno osnovo, pogoje, ki lahko vsem sodelavcem zagotovijo brezskrbno sedanjost in bodočnost, če bomo te pogoje pravilno koristili. Tu mislim predvsem na izvajanje letošnjih nalog. Te so bile precej visoko postavljene, postavili smo jih v lanskem letu še ob koncu tromesečja, ko nismo mogli uvideti vseh težav, s katerimi se bomo srečali še letos. Naloge smo zelo smelo zastavili, lahko pa ugotovimo, da smo jih razen v dveh mesecih, to je juniju in juliju, več ali manj zadovoljivo izpolnjevali. Treba je vzeti primerjavo z drugimi podjetji v celjskem okolišju, pa tudi v slovenskem in jugoslovanskem okolišju in ugotovimo lahko, da smo med redkimi podjetji, ki v tem težkem času dosegajo take rezultate. Seveda pa se s tem ne smemo zadovoljiti. Imeti moramo vero v ta kolektiv in ta nam bo dala še več moči, da spričo dobrih materialnih pogojev dosežemo še boljše rezultate. Dobre rezultate smo dosegli glede dohodka. Spričo (Nadaljev: na 4. strani)

GLAVNI DIREKTOR LOJZE ILGO MLADIM...

(Nadaljev, s 3. strani)

potreb po modernizaciji podjetja smo zavzeli stališče ustvarjanja večjih, močnejših skladov in to je vplivalo tudi na osebne dohodke, ki se niso dvigali, temveč so ostali na ravni preteklega leta. Situacija je kljub temu dobra. Dosegli smo dobre finančne rezultate, več dohodka smo usmerili v sklade, ki pa so nujno potrebni za jačanje obratnih sredstev za modernizacijo naših naprav. Vse to pa nam bo omogočilo močnejše dviganje osebnih dohodkov. Taka usmeritev je bila nujno potrebna spricho zaostalosti podjetja in pa da imamo v rokah argument, da smo toliko zvestni, da moremo odvajati del dohodka v te namene. Zaposlili smo pri republiškem skladu za premostitveni kredit, da bi modernizacija lahko bila opravljena že v prihodnjem letu, medtem ko bi jo z našimi sredstvi lahko izvršili šele v teku 4 do 5 let. Ravno ta odločitev, da odvajamo več dohodka za sklade, nam je zagotovila, da je stališče do te prošnje pozitivno in da bomo v podjetju lahko v kratkem izvršili modernizacijo. Opozorim pa naj še na eno dejstvo. Naša tovarna je največja s to proizvodnjo v Jugoslaviji, pa tudi v Evropi. Podobne tovarne, ki proizvajajo emajlirano posodo, ni v Evropi. Nadalje naš izvoz ima 40-letno tradicijo, omeniti pa moram predvsem preorientacijo izvoza popolnoma na zahod in ugled, ki ga naša tovarna uživa brez posredovanja. To velja tudi za uvoz, to je, mislim, kapital te tovarne. In tudi to je ena čvrsta osnova za dobro perspektivo, če bomo ta kapital znali pravilno izkoristiti. In še naš proizvodni program, ki je takega značaja, da na njem lahko gradimo sedanost in bodočnost. Treba bi ga bilo dopolnjevati, v glavnem pa se pokriva s potrebami našega tržišča in proizvodnje. Na osnovi tega programa bomo našli plasman tudi na zunajih tržiščih. Pri nas je mnogo novih tovarn, ki bodo morale iti v popolno spremembo svojih proizvodnih programov. Tega slučaja pri nas ni. Pro-

(Nadaljev, na nasl. strani)

REDNA LETNA KONFERENCA MLADINE

(Nadaljevanje s 3. strani)

hitro. Ljudi je treba pripraviti na to, da bodo opozarjali drug drugega na nepravilnosti, treba jih je pripraviti na to, da ne bodo imeli za slabega tistega človeka, ki jih bo opozarjal na napake pri njihovem delu. Vse dokler ne bo to uresničeno sem prepričan, da bodo disciplinski prekrški še naprej, prepričan sem celo, da bodo še v porastu. Da bi se disciplina izboljšala je potrebno sodelovanje med vsemi skupinovodji pa do najvišjih vodstvenih organov podjetja, disciplinske ukrepe pa je treba izvajati odločno, hitro in brez izjem. Želim, da se tega vprašanja še posebej dotaknem v razpravi, da bi lahko naša današnja konferenca dala neke zaključke oziroma smernice za rešitev tega problema. V orientacijo še lahko povem, da je bilo od 1. januarja pa do 30. avgusta letos izdanih 31 odločb o kršitvi delovnih dolžnosti mladincev, všteti letnik 1943. Tako je bilo zaradi neopravičenih izostankov kaznovanih 15 mladincev, ter 16 zaradi zamujanja in raznih drugih prekrškov.

Kot osnovni problem mladine moramo postaviti tudi izobraževanje. Vsi vemo, da je v našem podjetju precej ljudi med njimi tudi mladih, ki nimajo dokončane osnovne šole. Vsem nam je znan namen gospodarske in družbene reforme, ki ji bodo podlegli najslabši in med njimi smo po kakovosti kadrov tudi mi. Tudi v perspektivi nam bodo le strokovni kadri zagotovili dobro vodenje podjetja in njegov obstoj. Za pregled strukture kadra sem vzel ljudi, ki lahko najbolj vplivajo na proizvodnjo, na doseg plana, to so vodje posameznih oddelkov. Kako naj vidimo v podjetju zagotovljeno perspektivo, če ima 64 skupinovodij, oziroma vodij oddelkov nedokončano osemletko, 28 jih je z osnovnošolsko izobrazbo, 32 jih ima kvalifikacijo, 4 srednjo šolo in le 1 višješolsko izobrazbo. Že ob tem skromnem pregledu se moramo zamisliti, če imamo pred očmi smoter reforme. Kadrovska politika, ki smo jo sprejeli, je prinesla nekaj sprememb, ki pa jih moramo upoštevati, ter jih učinkovito izvajati. S tem, če bomo prešli na reševanje tega problema, ne bomo mladi ljudje pomagali samo sebi, pomagali bomo delovni skupnosti, pomagali bomo sebi, ker si bomo z večjo strokovnostjo lažje organizirali delo, s tem, pa tudi povečali osebne dohodke. Cilj vsakega mladega človeka naj bi bil jasen: moramo si izpolniti že obstoječe znanje, s tem pa si bomo izboljšali naš osebni standard in pomagali družbi s

svojim znanjem. Želel bi, da se dotaknemo tudi tega v razpravi in izoblikujemo neke določene smernice. Naj na kratko oecim še perspektive naše mladinske odganizacije. Trenutno šteje organizacija približno 800 članov izmed 1400 mladincev v kolektivu. Organizacija je razdeljena na 9 aktivov, na čelu organizacije pa je 15 članski komite s predsednikom in sekretarjem. Pri komiteju delujejo 3 komisije, ki delujejo neodvisno ena od druge. Prostore TK ZMS imamo zaenkrat v sobi 19, skupaj s sindikatom in ZK. Svoj prostor bomo predvidoma dobili šele v oktobru na Mariborski 61. Iz tega je razvidno, da se organizacija kot taka, dosti ne more razvijati. Če bi hoteli razvijati nekakšno klubsko življenje v naši organizaciji, bi

Poročilo blagajničarke...

potrebovali vsaj svoje prostore in rekvizite, ki jih je že omenil v poročilu sekretar komiteja. Perspektiva mladinske organizacije po specializiranih grupah je zadovoljiva, saj lahko koristijo člani počitniške zveze in drugih specializiranih organizacij na potovanjih v skupinah 70% popust, vendar pa je ta aktivnost vezana zaenkrat le na izlete in letovanje v Makarski. Zato lahko tudi povem, da ne bomo dosegli željenih rezultatov mladine, dokler ne bomo dobili najnujnejšega, se pravi, bodočnosti naše organizacije ni jasna in bi bila kakršna koli pričakovanja uspešnosti dela zaman.

Naj omenim še predlog statuta ZMJ in programskih načel ZMJ. Mladi smo zahtevali izdelavo teh novih dokumentov, ki bi bili osnova za naše delo, nam dajali smernice in morebitno pomoč pri delu. Ne more nam biti vseeno kaj bo Statut zajemal in predpisoval, boriti se

moramo za enakopravnost, obstoječe dokumente izpopolniti in kot take predlagati v sprejem kongresu ZMJ, ki bo še letos jeseni. Predlog statuta ZMJ ima predloženi dve alternativni konference ZMJ. Naša današnja konferenca naj bi analizirala statut ZMJ in programska načela ZMJ in ta dva dokumenta dopolni, če bi ugotovili kakršnokoli pomanjkljivost. Mislim, da je predvsem treba zagovarjati drugo alternativo, ki jo je izdelala skupina za izdelavo programskih načel in statuta ZMJ, dopolnila pa jo je statutska delegacija v 2. členu, ki pravi z razliko od alternative 1., da delegira vsaka socialistična republika v konferenco ZMJ po 20, avtonomna pokrajina pa po 5 članov, medtem ko pravi alternativa 1. da volijo delegate za konferenco ZMJ občinske organizacije ZMJ, ki imajo več kot 5000 članov in tiste, ki imajo manj kot 5000 članov volijo skupaj 10 delegatov v republiki. Nejasno je, potem tudi koliko članov lahko izvoli v občini občina, ki ima več kot 5000 članov. Nadalje je treba zagovarjati v 1. alternativni 3. člen, ker v alternativni 2. ta člen ni popolnoma jasen, saj pravi, da se konferenca ZMJ sestaja po potrebi, mi pa vemo, da je mandat konference 2 leti in tu nekaj ne gre skupaj. Prva alternativa v 4. členu določa, da mora konferenca obravnavati tudi proračun 1-krat letno in da lahko tudi dopolnjuje in spreminja programska načela in statut ZM Jugoslavije, druga alternativa pa tega ne zajema. V alternativni 1. zagovarja 5. člen zbere specializiranih grup in smatramo, da bi bilo takšno delo res učinkovitejše. 6. člen druge alternative je sprejemljiv predvsem zato, ker pravi, da se člani predsedstva konference ZMJ volijo vsaki 2 leti. 7. člen alternative 1 je sprejemljiv ker pravi, da lahko član predsedstva izstopi med mandatno dobo, če ne bi mogel opravljati naloge. Nadalje je sprejemljiv 10. člen 1. alternative, kjer zopet omenja specializirane grupe. To je nekaj misli, ki jih mora naša današnja konferenca razčistiti, in želimo, da se tega dotaknemo še v razpravi.

V zaključku tega referata naj še enkrat omenim najaktualnejše teme, ki jih bo treba v naslednjem letu rešiti.

— Treba je polagati večjo pozornost na izobraževanje mladine;

— vsi se moramo zavzemati za boljše disciplino v podjetju;

— aktivno se moramo vključevati v delo ZMJ in v delo drugih družbeno političnih organizacij;

(Nadaljevanje na 5. strani)

MLADI NAM DA JE JO ZGLED

— na področju športa je treba najti primeren način rekreiranja mladine;

— truditi se moramo, da bomo dali družbi tisto, kar od nas pričakuje;

— specializiranim grupam mladinske organizacije je treba posvetiti več pozornosti;

— zavzemati se moramo za pravilno delitev dohodka in za pravilno izvajanje kadrovske politike podjetja.

To so le osnovne naloge, ki so dolgotrajnega pomena. Vsa ta izvajanja pa moramo mladi ljudje podpirati in vsakem koraku, predvsem pa preko samoupravnih organov, ker jih bomo le tako lahko realizirali.

Pri zahtevah moramo biti odločni, saj bomo tako opravičili zaupanje, ki ga uživamo kot graditelji bodočnosti, socializma in sistema naše organizacije.

Zanimivo je bilo poslušati mnenje neposrednega proizvajalca Sivka Vilija, ki je v svojem prispevku konferenci spregovoril o disciplini, medsebojnih odnosih, perspektivi tovarne in izobraževanju. Citiram njegovo misel o izobraževanju. »Izobraževanje nam bi moralo biti še v toliko večji interes, ker se moramo zavedati naše

Uspeh konference je nedvomno velik. Probleme, ki so jih mladi nakazali bo treba čimprej rešiti. Gotovo je, da 1.400 mladincev v kolektivu ve kaj hočejo in kaj lahko dosežejo. Mislim, da je potrebno, da se pri rešitvah problemov ne sme mimo mladih, ki so na svoji konferenci pokazali mnogo optimizma in mladostnega poleta, ki je nujen pri uspehu vsakega kolektiva. Mladincem pa je treba zameriti, da ni nihče v svoji izjavi nakazal problema, ki je znotraj organizacije same. Kje je vzrok, da je od 1.400 mladincev v kolektivu samo 800 vključenih v delo organizacije, bi bilo nujno obrazložiti, prav tako pa nakazati rešitev tega problema. Na konferenci tudi ni bilo potrebno pogrevati osebnih sporov med funkcionarji mladinske organizacije in njihovimi vodji na delovnih mestih. Prav tako pa je treba opustiti misel, da bi se v slučaju sestanka izključevala glasba, ki je namenjena delavcem za njihov počitek. Mislim, da se v območju tovarne gotovo najde prostor, ki je primeren za sestanke in ga ne moti glasba.

Ob koncu naj še enkrat pohvalimo mlade pri njihovih prizadevanjih in kritičnosti do problemov v tovarni.

Brecl Milan

naloge, da se usposobimo za dobre samoupravljalce, saj bodo sedanje generacije odšle in bo ostala naloga na nas mladih, da vodimo nove kadre, naše podjetje in sami sebe. To pa bomo mogoče le, če bomo na vse to pripravljeni.«

ZADNJA VEST - ZADNJA VEST

Delavski svet je na svoji 6. redni seji sprejel poročilo komisije za razpis delovnega mesta glavnega direktorja. Predsednik komisije, ki jo je pred časom imenoval delavski svet podjetja, je članom tega samoupravnega organa poročal o kandidatih in med drugim opodabil, da kandidati niso imeli vseh pogojev za zasedbo tega delovnega mesta. Edini kandi-

dat, ki je imel vse pogoje, je kandidaturu umaknil. Članom delavskega sveta je nato Marjan Zuraj, član kolektiva, ki se je za delovno mesto glavnega direktorja tudi prijavil, pojasnil zakaj je kandidiral. Delavski svet je nato razrešil komisijo za razpis glavnega direktorja in za dobo 6 mesecev imenoval vršilca dolžnosti.

ZBOLJŠANJE POLOŽAJA ZAVISI OD STABILIZACIJE GOSPODARSTVA

V torek, 12. 9. je bila skupna seja članov sveta za primarno in terciarno gospodarstvo ter sveta za družbeni plan in finance pri celjski občinski skupščini. Če kaj, potem lahko ta pogovor o gibanju gospodarstva v prvem polletju letošnjega leta ocenimo kot izredno pozitiven korak v prizadevanjih za osvetlitev in reševanje problemov. Pomembno je zlasti stališče, da naj bi od »fotografiranja« stanja prišli k njegovemu proučevanju in reševanju vprašanj, ki jih je sprožila gospodarska reforma. In spet so tu, kot to velja za razpravo o strukturi kadrov zaposlenih, delovni kolektivi, ki bodo morali sprožiti akcijo in jo izpeljati do konca.

Gospodarstvo celjske občine se je v prvem polletju letošnjega leta gibalo pod vplivom reformnih procesov. Očitno je določena stagnacija, kar še zlasti velja za črno in barvasto metalurgijo, za tekstilno in lesno industrijo, medtem ko so zlasti kovinsko-predelovalna, kemična in raznovrstna, dosegle lepe uspehe. V primerjavi s prvim polletjem lani se je obseg fizične proizvodnje v istem razdobju letos povečal le za 1,1%. Z julijem pa se je položaj še poslabšal. Tudi izvoz ni dosegel predvidenih rezultatov in je nižji od lanskega leta, letni plan pa je bil ob polletju dosežen le s 45,5%. Hvaležna pa je usmeritev izvoza, saj zajema konvertibilno področje kar 83,3 odstotka, kar pomeni, da so se tudi izdelki industrije celjske občine uspešno znašli na mednarodnem tržišču. To velja tako za kvaliteto kot cene. Vsekakor je to uspeh, ki ga ob analizi pomanjkljivosti in težav ne kaže prezreti.

Težav je obilo; te se kažejo tako v pomanjkanju izvoznih kreditov, v prekomernih zalogah, v medsebojnih zadolžitvah itd. Terjatve do kupcev so za 10 milijard S-din večje kot do dobaviteljev. To pomeni, da je industrija močna kreditna ustanova in da druga področja kretira z okoli desetimi milijardami starih dinarjev.

Vse te in podobne kompleksne težave in problemi se v svoji specifičnosti pojavljajo v tej ali drugačni obliki v skoraj sleherni delovni organizaciji, če že ne v vsaki. Zato ni naključje, če so zlasti na tej skupni seji priporočili kolektivom, da posvetijo proučevanju sedanjega položaja največjo pozornost in da na osnovi ugotovitev sprejmejo vsaj kratkoročne orientacije.

Za kaj pri vsem tem gre? V mnogih kolektivih namreč ocenjujejo to stanje kot značilno jugoslovansko, kot problem, ki ni njihov, temveč takšnega značaja, da bo moral priti nekdo od zgoraj in ga rešiti. Pri tem pa pozabljajo, da je pot do re-

(Nadaljevanje na 7. strani)

GLAVNI DIREKTOR LOJZE ILGO MLADIM ...

(Nadaljevanje s 4. strani)
gram, ki ga imamo je zelo pozitivno dejstvo, saj ga bo treba izpopolnjevati, modernizirati, mislim, veliko delati na razvoju tega programa. Tu pa je predvsem potrebno stalno izobraževanje vseh sodelavcev v kolektivu. Navedel sem nekaj dejstev, mislim pa da pesimistične izjave niso utemeljene. Treba je odstraniti ta strah in vlti malo vere, malo upanja v dobre materialne pogoje tega kolektiva za sedanost in bodočnost.

Na koncu bi še želel izkoristiti to priliko, ker odhajam, da se vam prav iskreno zahvalim za sodelovanje. Tudi brez mladine takih rezultatov ne bi mogli dosegati. Trdim, da je naša mladina v veliki večini zelo dobra, kar potrjujejo tudi obiski, ki prihajajo od zunaj, predvsem tujci. Spet nočem zapasti v neko samozadovoljstvo, ampak naj bo ta pohvala le v spodbudo, da bomo še boljši, da pritegnemo še druge, da bo taka sodobna, pozitivna ocena veljala za vse mlade sodelavce v tem kolektivu. Ne bi se hotel opravičevati in iskati razlogov, ki so me ovirali pri delu. Problemov je bilo ogromno, resnih, pa tudi neresnih. Verjetno bi bilo veliko bolj pametno, če bi tisti čas posvetil vašim problemom, pa bi dosegli veliko boljše rezultate. Vendar čas teče. Kar nisem napravil, ne morem več popraviti, ker odhajam. Obljubljam pa vam, da bom to prenesel na svojega naslednika, da bo v osnovi več časa in več truda posvetil ravno mladim, ki so v vse večjem številu udeleženi v našem kolektivu in od katerih bo v najbližji bodočnosti odvisen rezultat dela tega kolektiva.

Najlepša vam hvala.

OCENA ORGANIZIRANOSTI, MOČI IN AKTIVNOSTI ZVEZE MLADINE TER OSTALIH POLITIČNIH ORGANIZACIJ TER DELO MLADIH KOMUNISTOV IN SPREJEM V ZK

Prispevek Zvonka Perliča letošnji redni mladinski konferenci.

Dovolite mi, da se na današnji konferenci dotaknem dveh problemov. Najprej vprašanja organiziranosti, moči in aktivnosti zveze mladine ter ostalih političnih organizacij v podjetju in končno dela mladih komunistov ter sprejemu v Zvezo komunistov.

Menim, da ni potrebno še posebej poudarjati, da s trenutnim položajem, v katerem smo, ne moremo biti zadovoljni. Kaj radi iščemo najrazličnejše vzroke zato, dejstvo pa je, da so problemi, s katerimi se srečujemo slabost nas samih in da prav ti izvirajo iz naše nedoslednosti, premajhne individualne in kolektivne odgovornosti in ne nazadnje iz našega nezaupanja v samoupravljanje in njegovo moč ter premajhne discipline pri izvajanju sprejetih sklepov. Nimam namena konkretizirati naštetih slabosti, ker so nam vsem znane, temveč želim opozoriti predvsem na nastajanje nemogoče situacije, katere vzrok so vselej vsa našeta neresna vprašanja. Takoj bi si lahko zastavili vprašanje, kdo je odgovoren za neizpolnjevanje plana, slabo delovno disciplino, neizvrševanje sklepov in podobno. Ob nastalih problemih, ki imajo dejanski odraz v slabšanju materialnega položaja tovarne, zaostrovanju medsebojnih odnosov in ustvarjanju psihoze, v kateri ni mogoče videti jasne perspektive našega kolektiva, kaj radi s prstom pokazemo na posameznike, prav gotovo včasih upravičeno, čestokrat pa s premajhno mero odgovornosti in samokritičnosti. Ne gre pri tem samo za posameznike, ki samoiniciativno hočejo metati polena pod noge vsem zdravim in naprednim premikom v delovni organizaciji, temveč je mnogo bolj resna za nas vse premajhna aktivnost političnih organizacij nasproti zlonamernim hotenjem posameznikov in včasih celo skupin. To pa kaže v izostreni luči, da se čestokrat vse preveč zapišemo v svoj lastni krog, tu niso izzete niti politične organizacije, čeprav nam praksa kaže, da je tako nemogoče iti naprej. Vse pre-

več je tudi kritiziranja in nerganja za ogli, od tega koliko ljudi bi bilo potrebno pognati iz tovarne, da bi bil red, do čestokrat netaktnega manifestiranja svojega razpoloženja do zunanjega sveta, in ne nazadnje do tega, da je sedanja organizacija dela za nič in da je prav ta v marsičem kriva prenekaterim težavam. Če je temu tako, a prav gotovo je posredi nekaj resnice, potem se postavlja vprašanje ali nameramo zatiskamo oči pred temi problemi, ali pa jim nismo kos in prepuščamo njihovo reševanje stihiji. Z drugimi besedami povedano: v zadnjem času smo bili priča v tovarni nekaterim zdravim premikom, ki pa so bili več ali manj spremljani z nezadovoljstvom in z dokajšnjo mero pesimizma. Ti ukrepi pa so bili vsekakor posledica nemogočega stanja do sedaj, tako na področju delovne discipline, medsebojnih odnosov, porabe potrošnega materiala, izkoriščanja komunikacijskih sredstev in podobno. In bili so ti ukrepi reakcija na naš včasih nemogoč odnos do tovarne, do njenega uspeha, do naših skupnih rezultatov. Tovarna ne posluša od včeraj in družbena lastnina ni pojem za katerega smo zvedeli šele danes in končno perspektiva ni nekaj, kar ne bi bilo potrebno da vsakdo ve zanj. Eno z drugim je jasno v tesni zvezi, eno brez drugega tudi ne more uspešno napredovati. Toda v vseh letih do danes smo se premalo zavedali, da daje ta tovarna kruh doberšnemu delu prebivalcev Celja, da bo marsikdo pustil v tej tovarni doberšen del svojega življenja in zato je logično, da upravičeno pričakuje v tem drugem domu red in disciplino, perspektivo in ne nazadnje zadovoljiv zaslužek. Vendar z ljudmi je potrebno delati, perspektiva ni imaginaren pojem, zanj je treba ustvarjati osnovo danes in jutri. Prav na področju vzgajanja ljudi pa smo naredili občutno premalo. In to je naša velika napaka. Dolžnost vseh političnih organizacij znotraj našega kolektiva je prav gotovo, da z aktivnim poseganjem v razreševanje lastnih problemov krepijo idejno celovitost članov kolektiva in mobilizirajo de-

lovne ljudi ter jih usmerjajo na skupno pot. Nimam namena dati receptov za delo političnih organizacij temveč želim omeniti le dejstvo, namreč, da politične organizacije v tovarni niso bile sposobne aktivirati svoje člane, ne glede na to, ali so to delavci, predelavci, obratovodje, inženirji, ekonomisti in jim preko najrazličnejših oblik dati možnost za masovno, politično in samoupravno aktivnost. V tovarni je 171 komunistov in ti skoraj živijo v ilegali. Tudi številka mladih približno 1400 pove mnogo, a če pristavimo, da so neorganizirani, prepuščeni samim sebi, potem ta številka ne pove nič. In še nekaj je predvsem pomembno: veliko več bi se namreč morali pozabavati z vprašanjem razpoloženja delovnih ljudi, z njihovim mnenjem in reagiranjem na sprejete sklepe samoupravnih organov in druge odločitve ter predhodno pripravljati najugodnejši teren za uspešno realizacijo sprejetih odločitev. Pohvalimo se lahko z močnim delavskim svetom in prav tako upravnim odborom, vendar pa prav zaradi naštetih slabosti, neenotnosti in večne želje, doseči cilj po liniji najmanjšega odpora, situacija v tovarni ni zadovoljiva. In če tokrat ne bomo resni razsodniki, potem še dolgo ne bo tako, kot bi moralo biti. Tudi ukrepi najnovejšega datuma v zvezi z delovno disciplino kažejo na naše slabosti. Zavedati se namreč moramo, da delovni ljudje iz dneva v dan vendarle postajajo čedalje sposobnejši samoupravljalci, ki ne dopuščajo izigravanja in zahtevajo odločno besedo in sposobne voditelje.

V nadaljevanju želim spregovoriti še o mladih komunistih in sprejemu v Zvezo komunistov. Kaj radi na raznih konferencah, sestankih in podobnih skupih omenjamo, da je Zveza komunistov avantgarda delavskega razreda, in da so komunisti najprogressivnejši del naše družbe. Vendar bodimo odkriti in realno ocenimo aktivnost komunistov v naši tovarni v preteklem obdobju. Bila je tolikšna, razen redkih posameznikov, da o njej ni vredno govoriti. Ne mislim tu zgolj na politično aktivnost, ki bi se omejevala le na sestankarstvo, ampak

gre mnogo bolj za neposredno vključevanje komunistov v razreševanje vsakodnevnih problemov, za njihovo zavzetost za težave, ki nas spremljajo na naši poti, za odločno borbo proti vsem negativnim pojavom, ki stopajo v ospredje. Skoraj ni mogoče deliti, komuniste na starejše in mlajše, a če že teče beseda o njih je potrebno omeniti, da tudi ti niso napravili vsega, kar bi kot komunisti morali. Izgovarjanje zgolj na to, da se pri nas ne da nič doseči in nič narediti, ni opravičilo. Mladi komunisti, ki nismo obremenjeni s preteklostjo in mnogoterimi negativnimi pojavi, katerih korenine segajo daleč nazaj, temveč smo komunisti današnjega časa, današnje družbe in družbenih odnosov in nimamo vzrokov za razočaranje bi morali napraviti mnogo več. Tudi na področju sprejema v Zvezo komunistov smo v preteklem obdobju napravili prav malo. To velja tako za organizacijo mladih, kot za Zvezo komunistov. Iluzorno je pričakovati, da bodo mladi ljudje trkali na vrata partije temveč je treba najti poti do mladega človeka, do njegovih notranjih razpoloženj, njegove miselnosti. Neučinkovitost Zveze komunistov in med ostalim tudi nepravilen odnos do ljudi, dela družbene imovine posameznih komunistov je bil čestokrat vzrok odklonilnemu stališču mladih do vstopa v Zvezo komunistov. Samo z načelnimi stališči in izrabljenimi frazami ne bomo aktivirali mladih. Mnogi komunisti zaverovani v vsemogočnost političnega vplivanja vidijo v organiziranosti mladine bolj zasebniško izživiljanje brez večjega družbenega pomena. Nedvomno pa je skrb za organizirano vzgojo in zdravo idejno usmerjenost mladine dolžnost nas vseh, še posebej pa komunistov. Šele potem ko bomo napravili vse v smeri večjega kontaktiranja z mladimi, ko bomo osvojili njihove simpatije do borbe za napredek in ko bodo mladi videli v organizaciji Zveze komunistov napredno in dosledno organizacijo, šele potem bomo lahko pričakovali okrepitve v vrstah komunistov. Prav tu pa čaka komuniste naše tovarne še mnogo dela.

Zakaj uspeh kovinske industrije v celjski komuni v ozadju?

Gibanje industrijske proizvodnje v celjski občini kaže hitro rast proizvodnje v kovinski industriji in znaten delež našega podjetja pri teh rezultatih.

Zbrani podatki o gibanju gospodarstva v I. polletju 1967 na področju celjske občine kažejo, da je industrijska proizvodnja v tem času porasla za 1,1 odstotek v odnosu na stanje v istem obdobju v lanskem letu. Stopnja rasti v naši občini zaostaja za splošno rastjo v republiškem merilu, ki je 3,8 odstotka. Tak razvoj proizvodnje v celjski industriji dokazuje določeno stagnacijo proti predvideni stopnji rasti za letošnje leto v višini 5,4 odstotke.

Znotraj celotne skupine industrije, so rezultati po posameznih industrijskih vejah zelo različni. Na to stagnacijo vpliva predvsem padec proizvodnje v črni metalurgiji (Železarna Štore — za 8,7%), lesni (za 13,5%) in tekstilni industriji (za 7,3%).

Nasprotno pa kaže kovinska industrija močno povečanje svoje proizvodnje za 14,7%, kar je hkrati pripomoglo, da je povečanje industrijske proizvodnje v letošnjem polletnem obdobju, vendarle nekoliko višje kot v istem obdobju lanskega leta. Tudi proizvodnja v kemični industriji je porasla za 8,1%.

Ob analiziranju rezultatov gospodarjenja v celjski industriji v letošnjem letu velja ugotoviti dejstvo, da se je v letošnjih zaostrenih pogojih gospodarske reforme najbolj znašla kovinska industrija, ki je znova prevzela v preteklih letih izgubljeno vodilno mesto med industrijskimi vejami, kar je posledica hitre rasti proizvodnje v barvasti metalurgiji (Cinkarna).

Gledano z vidika ustvarjenega celotnega dohodka v glavnih industrijskih vejah celjske občine (doseženega po plačani realizaciji) v primerjavi z lanskim obdobjem, dobimo naslednjo sliko:

	v 000 N-din		indeks
	Realizacija I—VI 1966	1967	
Črna metalurgija	69,075	48,158	69,7
barvasta metalurgija	132,317	115,397	87,2
KOVINSKA INDUSTRIJA	116,586	136,825	117,4
Kemična industrija	35,150	32,754	93,2
Lesna industrija	23,519	23,117	102,7
Tekstilna industrija	37,542	38,594	102,8
Ostale industrijske veje
Skupaj	460,979	449,831	97,6

Ti podatki nazorno ilustrirajo odločilno vlogo kovinske industrije v celokupni masi ustvarjenega celotnega dohodka, saj bi brez doseženega povečanja v tej industrijski veji bili rezultati v celokupni industrijski proizvodnji v naši komuni še bolj neugodni (indeks 93). Levji delež pripada pri tem predvsem našemu podjetju, ki je v polletju ustvarilo za 1.300.423 N-din višji celotni dohodek (116,9%) kot lani. Gledano torej s te strani — ki izhaja iz plačane realizacije — lahko mirno trdimo, da je kovinska industrija v celjski občini tista panoga, ki se je v sedanjem poreformnem obdobju ne samo najboljše znašla, ampak ima nedvomno najboljše in gotove perspektive za daljno hitro rast v prihodnjem obdobju. Letošnji rezultati so predvsem posledica občutnega porasta proizvodnje v Žični, Libeli, IFI in Klimi, kjer so z modernizacijami, uvajanjem novih tehnoloških postopkov, z boljšim prisluhom potrebam trga uspeli doseči zelo lepe rezultate. In prav kovinska industrija je tista, ki hkrati — med redki-

mi panogami — še omogoča dodatno zaposlitev prosti delovni sili na področju celjske regije, saj je samo naše podjetje s povprečnim stanjem v letošnjem prvem polletju povečalo število zaposlenih za 113 delavcev v primerjavi na zaposlenost v prvem polletju leta 1965. Prav odpiranje novih delovnih mest pa predstavlja za družbeno skupnost Celja osrednji problem, ki naj pomaga reševati problemečasne nezaposlenosti aktivnega prebivalstva — naših občanov.

Razmišljanje o tem problemu in na tem mestu dobiva prav zato tudi v merilu širše družbene skupnosti še poseben opudarek, saj je pričakovati da bo število novega aktivnega prebivalstva na področju celjske občine v prihodnjih letih še nadalje raslo in je potrebno zagotoviti zaposlitev našim občanom na eni strani, zagotoviti pa tudi hitrejšo rast narodnega dohodka in s tem večjega in sigurnjšega družbenega standarda našemu občanu na drugi strani, zato bi kazalo bodoče napore vseh družbenih in subjektivnih

dejavnikov usmeriti v podpiranje tistih delovnih organizacij v komuni, ki s svojo v dobršni meri zagotovljeno perspektivo lahko v večji meri tudi v prihodnosti zagotovijo dodatno zaposlovanje vedno novega dotoka aktivnega prebivalstva.

In nobenega dvoma ni, da med take delovne organizacije s potencialno močjo hitre rasti sodi tudi naša tovarna.

To trditev je moč tem gotoveje postaviti, ker lahko prav kovinska industrija s sorazmerno omejenimi novimi investicijskimi sredstvi vloženimi v drobne racionalizacije in modernizacije hitro odpravlja ozka proizvodna grla ob zagotavljenem plasmu njenih izdelkov na domačem in tujih tržiščih. To spoznanje je zato tembolj na mestu, če upoštevamo relativno omejena, kvalitetna sredstva danes in v bodoče, tako v samih delovnih skupnostih kot tudi v bankah in družbeno političnih skupnostih, ki jih je mogoče v prihodnjem obdobju ustvariti.

Ivo Brenčič

ZBOLJSANJE POLOZAJA ZAVISI OD

stabilizacije gospodarstva

(Nadaljevanje s 5. strani)
šitve v stabilizaciji gospodarstva, v poti, ki ne pozna nove emisije denarja (mnogi se namreč zavzemajo tudi za to), v odprtem trgu z nekaterimi korekturami, v plasmaju izdelkov na domačem in zlasti tujem tržišču itd. To so problemi in naloge hkrati, s katerimi se morajo spoprijeti v delovnih organizacijah in si natočiti čistega vina. Tu je ključ do reševanja vprašanj, ki zdaj mučijo večino delovnih organizacij. Zato bi morala pobuda, ki jo je dala celjska občinska skupščina ozroma trije sveti pri njej, sprožiti izredno aktivnost znotraj vsakega kolektiva posebej. In še nekaj, mar ni praksa pokazala, da je napak, če se kolektivi zapirajo, če ne iščejo vseh možnih oblik poslovnega sodelovanja in podobno. Ta problem je v nekaterih primerih očiten zlasti za celjsko občino. Zato so nanj opozorili. Vendar to ne velja samo za gostinstvo, ki životari v razdrobljenih organizacijah, ne samo za Libelo in IFO, marveč tudi za nekatere druge. Namesto, da bi dali zlasti kolektivi več pobud za vse oblike integracijskih postopkov, morajo te iniciative priti iz skupščine. Skupščina pa jih je dala zdaj javno, zato je razumljivo, da bo čakala tudi na javen odziv.

M. B.

Celjska skupščina o strukturi kadrov

KONKRETNA RAZPRAVA V DELOVNIH ORGANIZACIJAH

V osrednji točki tretje redne seje članov obeh zborov celjske občinske skupščine je bila razprava o strukturi kadrov v gospodarskih organizacijah občine. Tako se je tudi skupščina lotila problematike, ki zaradi svoje kompleksnosti, odgovornosti in težavnosti, saj zadeva predvsem na človeka, zahteva trajnejšo obdelavo. To ni akcija kampanjskega značaja, marveč začetek procesa, ki pa se mora začeti in nadaljevati tam, kjer se kadrovska politika izvaja, to je v delovnih organizacijah. Gre pa tudi za to, kako ustrezno šolanega in strokovno usposobljenega človeka vključiti na konkretno delovno mesto v gospodarski organizaciji, da bo lahko izvrševal vse svoje pravice samoupravljalca in proizvajalca.

Odborniki celjske občinske skupščine so se lotili tega vprašanja tudi zavoljo tega, ker je sestavni del izvajanja intencij gospodarske reforme, ker moramo tudi v delovnih organizacijah prilagajati strukturo kadrov zahtevam in potrebam proizvodnje. Zato ta razprava ne pomeni samo ugotavljanje dejstev, marveč začetek akcije. Ta pa seveda zavisi od delovnih organizacij, od njihovih samoupravnih organov, od kadrovske službe in podobno. Prav zaradi tega so na seji, ki jo je vodila predsednica Olga Vrabčičeva in katere se je poleg velikega števila poslancev udeležil tudi predsednik Ljudske skupščine Slovenije, Sergej Kraigher, sprejeli nekatere zaključke, ki jih bodo posredovali vsem kolektivom in njihovim samoupravnim organom z željo, da jih temeljito proučijo, najdejo na njihovi osnovi same sebe, izluščijo lastno problematiko in sprejmejo tudi perspektivne plane razvoja kadrovske politike.

Kot je znano so o strukturi kadrov že prej razpravljali v nekaterih občinskih družbeno političnih organizacijah, kot zlasti pri občinskem komiteju Zveze komunistov pa tudi na sejah nekaterih svetov pri celjski ob-

(Nadaljevanje na 8. strani)

VESTI IZ KOMUNE • VESTI IZ KOMUNE • VE

CELJSKA SKUPŠČINA O STRUKTURI KADROV

KONKRETNA RAZPRAVA V DELOVNIH ORGANIZACIJAH

(Nadaljev. s prejšnje strani)

činski skupščini. Zdaj se je tem razpravam priključila še celjska občinska skupščina in s tem opozorila na važnost problema, ki v eni ali drugi obliki zadeva skoraj vse delovne organizacije. Pa še nekaj; kaže, da gre to dejstvo posebej poudariti; ne gre za kampanjsko akcijo, ne gre za napad na direktorje in ljudi, kiasedajo odgovorna delovna mesta pa morda nimajo ustrezne izobrazbe, ne gre za boj proti ljudem, ki so dali vse od sebe in pripomogli k razvoju in napredku delovnih organizacij, marveč za izredno trezno in pametno obravnavo vprašanj o strukturi kadrov.

Na osnovi ugotovitev so odborniki obeh zborov skupščine občine Celje sprejeli več zaključkov in jih posredovali delovnim organizacijam in njihovim samoupravnim organom s priporočilom, da o njih razpravljajo in ukrepajo. To delo bo tudi v naprej spremljala skupščina, ga po potrebi koordinirala, svetovala in podobno. Na prvem mestu je priporočilo naj delovne organizacije ugotovijo realne zahteve delovnih mest z vidika izobrazbe in potrebnih delovnih izkušenj. Posebno skrbno je proučiti zahteve za vodilna in ključna strokovna delovna mesta. Zahteve delovnih mest naj bodo regulirane s splošnimi akti. Posebej je treba evidentirati delovna mesta za zaposlovanje žensk, mladoletnih oseb, invalidov in fizično manj sposobnih ljudi. Na teh mestih naj zaposlujejo prvenstveno takšne ljudi, če so delo možni opravljati in če iščejo zaposlitev. Priporočila posebej opozarjajo, da je treba vsa izpraznjena delovna mesta javno razpisati. Izredno pomembno je stališče naj v kolektivih na osnovi razčiščenih zahtev za delovna mesta in perspektivnih programov razvoja delovnih organizacij sprejmejo tudi perspektivne plane zaposlovanja. Poleg tega opozarjajo zaključki na urejenost napredovanja delavcev na delovna mesta, za katera nimajo ustrezne izobrazbe in strokovne usposobljenosti. Razumljivo je, da bodo morale kadrovske službe izdelati analizo tistih kadrov, kiasedajo določena delovna mesta pa zanje nimajo ustrezne izobrazbe. In končno, tudi organi samo-

upravljanja morajo izoblikovati stališča kadrovske politike za postopno izboljšavo in doseg optimalne izobrazbene strukture zaposlenih.

Tudi razprava o teh problemih je bila zelo zanimiva. V njej je sodelovalo več odbornikov in gostov. Iz besed tov. Sergeja Kraigherja povzemamo tole misel — subjektivne sile se naj zavzamejo, da se razprava o strukturi kadrov prenese v delovne organizacije in da tam dobi zelo konkretno vsebino.

V razpravi je sodeloval tudi tov. Brenčič, ki je med drugim opozoril da se v industrijskih delovnih organizacijah še čisto srečujejo z zastarelimi pogledi med drugim tudi na organizacijo dela in nujno potrebno višjo strukturo kadrov. Sicer pa je menil, da bi morali strokovnjake s srednjo, višjo in visoko izobrazbo bolj kot kdajkoli prej vključevati tudi v neposredno proizvodnjo. Kajti gre za dejstvo, da naj bi ta kader kasneje premostil jez med takimi imenovanimi režijskimi službami in delavci v neposredni proizvodnji in zagotovil, da bodo realizirani načrti, ki jih pripravljajo strokovne službe.

Na seji so analizirali tudi financiranje šol druge stopnje in ugotovili, da se je zataknilo zlasti pri delovnih organizacijah. Zato bo skupščina znova opozorila na to skupno nalogo in pozvala kolektive, da izpolnijo obveznosti, ki jih do šolstva druge stopnje morajo.

M. B.

SODNIKI OBČINSKEGA SODIŠČA

Odborniki celjske občinske skupščine so na zadnji seji sprejeli predlog, da naj bo tudi v prihodnje predsednik občinskega sodišča v Celju Zdenko Pavlina, za sodnike pa so imenovali: Jelko Fink, Janeza Stojkoviča, Vido Grafenauer, Bruna Inkreta, Judito Trebar, Sonjo Moškon, Franca Novačana, Jelko Vertačnik in Toma Petroviča.

RAZGLASITVA MESTA

Zadnji skupina letovalcev se je vrnila iz Crikvenice, to so bili gostje iz Češke, ki so se krajši čas zadržali še v Celju.

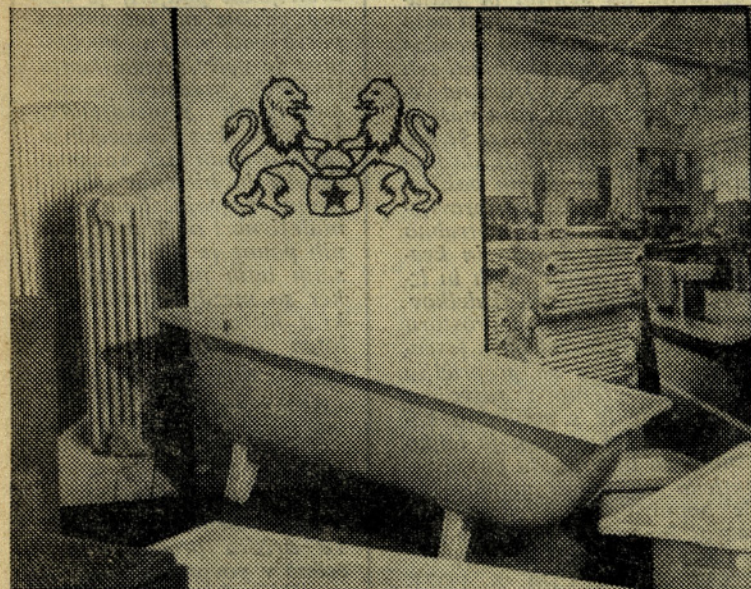

O krvodajalstvu smo včasih slišali precej več, danes mine akcija, pa komaj še kdo ve zanjo.

Letošnji jesenski zagrebški velesejem

VESTI

Jesenski zagrebški velesejem spada med največje tovrstne prireditve v Evropi. Letos je udeleženi več kot 6.100 razstavljalcev iz več kot 50 držav. Sejem sestavlja 40 velikih hal, obseg celotnega velesejma pa znaša 475.000 m². Od tega je približno 175.000 m² zaprtega prostora.

Detajl na našem razstavnem prostoru...

Naše podjetje razstavlja letos svoje izdelke v hali 6 in na zunanjem prostoru pred češkoslovaškim paviljonom. Notranji štand v hali 6 obsega 120 m² razstavnega prostora, kjer so razstavljeni izdelki za splošno potrošnjo in delno investicijsko opremo, medtem ko so na zunanjem prostoru prikazane toplotne naprave, to je kotli za centralno kurjavo in etažno ogrevanje.

Na notranjem prostoru prikazujemo od novih artiklov spremenjene oblike oljnih peči, novo etažno peč za kurjenje na gospodinjsko olje EMO — 30T s kapaciteto 30.000 kcal/h. Za obratne delavnice, skladišča, hleve in podobno prikazujemo nov izdelek peči na olje s 7.500, 15.000 in 30.000 kcal/h. Predmet zanimanja je naš nov izdelek EMO 65 K, to je dvoživka za kurjenje na trda in tekoča goriva. Od opreme za gospodinjstvo razstavljammo nov pralnik iz nerjaveče pločevine, od artiklov za široko potrošnjo pa novo elektro posodo z nerjavečim robom. Poslovni prostori na razstavi so tokrat primerno urejeni za lažje poslovanje naših predstavnikov s poslovnimi partnerji.

V T I S I

Letošnji 73 zagrebški jesenski velesejem predstavlja največjo gospodarsko manifestacijo in prikaz tehničnih dosežkov in napredka v naši državi. Na njem sodeluje poleg naše države še več kot 50 drugih držav oziroma približno 6.100 domačih in tujih razstavljalcev s približno 16.000 eksponati.

Poleg čimtesnejše povezave med proizvajalci in potrošniki zagotavlja razstava tudi ugodne priložnosti za sklepanje kupoprodajnih pogodb med proizvojnimi in trgovskimi organizacijami.

Kot vsako leto, je tudi letos naše podjetje sodelovalo na jesenskem zagrebškem velesej-

mu. Na sejmu je naša komercialna služba sklenila več kupoprodajnih pogodb o čemer bodo verjetno sami poročali. Prav tako je bilo na sejmu žrebanje nagrad za naše kupce sobnih peči na olje pri čemer je bilo izžrebanih deset nagrad. Nagrajenci so v glavnem iz Ljubljane, Kranja in Skofje Loke. Naše podjetje je na zelo urejenem štandu razstavljalo artikle iz rednega proizvodnega programa ter nekatere novitete. Med novitetami naj omenimo novo elektro posodo. Posoda ima nerjaveče ročaje in je lepah intenzivnih barv. Kljub tem komplimentom pa je na posodi bilo opaziti nekatere pomanjkljivosti. Dno posode ni bilo zaščiteno, medtem ko so dimenzije pokrovov manjše od dimenzij posode. Za to posodo je nujno osvojiti bakelitne ročaje

in gumbe ter v proizvodni program vključiti tudi dimenzije 18 in 22 cm. Te pomanjkljivosti moramo čimprej odpraviti.

Kot novosti, s katero smo sodelovali na sejmu, je potrebno prav tako omeniti tudi tri velikosti peči na olje namenjenih v glavnem za delavnice. Prvi refleksi povpraševanja po teh pečeh so razmeroma ugodni.

Posebno pozornost pri obiskovalcih našega paviljona je vzbudila naša sobna peč na olje z električnim vžigom in termostatom. Od vseh domačih proizvajalcev sobnih peči na olje ima osvojeno proizvodnjo oljnih peči z električnim vžigom in termostatom samo še firma KONTAKT — Zagreb. Opaziti pa je bilo tudi, da so vsi domači proizvajalci sobnih peči na olje razstavljali po eno (Nadaljevanje na 10. strani)

NIČ CELJANOV MED IZŽREBANIMI KUPCI PEČI

na naši izložbi na jesenskem zagrebškem velesejmu v soboto 9. septembra ob 10. uri dopoldne. To žrebanje je vodila posebna komisija, sestavljena iz 4 članov. Vlečenje kuponov za žrebanje iz bobna je opravila znana napovedovalka televizije Zagreb Helga Vlahović in je

v uvodnih besedah omenila navzočim obiskovalcem prednosti naših oljnih peči. Do prvega žrebanja je bilo prodanih največ oljnih peči v Sloveniji, zato so tudi vse nagrade ostale v naši republiki. Nagrade bodo prejeli naslednji kupci naših oljnih peči na olje:

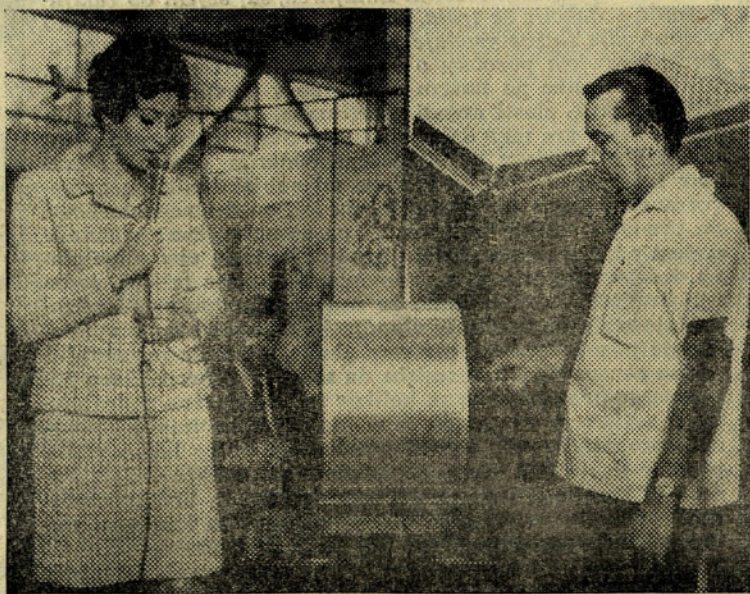
1. pralni stroj — superavtomatik S 52 — Vlado Vendramin;
2. pralni stroj — superavtomatik S 275 — Ban Frida;
3. šivalni stroj — Malec Stan-ko;
4. šivalni stroj — OKP Lendava;
5. hladilnik — Sirc Metka;
6. hladilnik — Žabjek Jože;
7. fotoaparati — Strukelj Egon;
8. fotoaparati — Pavla Končan;
9. garnitura emajlirane posode — Vrenko Mira;
10. garnitura emajlirane posode — Kavčič Kristina.

V propagandnem smislu je prvo žrebanje zelo dobro uspelo z ozirom na ogromno število prisotnih. To žrebanje je prenašala tudi televizija.

Naslednje žrebanje bo v oktobru in nato še eno v novembru.

L. D.

Gospodarska propaganda je za kupce naših peči na olje EMO-5 pripravila lepe nagrade. V letošnji jesenski sezoni bodo tri žrebanja po 10 praktičnih nagrad. Prvo žrebanje je že bilo

Žrebanje kupcev naših peči na olje

LETOŠNJI JESENSKI ZAGREBŠKI VELESEJEM VTISI

(Nadaljev. z 9. strani)

izvedbo teh peči s kaminskim okencem na sprednji strani. Prav tako je bilo opaziti interes potrošnikov za lončene peči na olje ter za kombinirane štedilnike.

Omeniti moramo tudi velik interes za kotle za centralno gretje na tekoče gorivo, ter za kombinirane kotle, kakor tudi prve znatnejše odseve zanimanja po kotlih za centralno gretje na plin.

Poleg teh predmetov je bilo naše podjetje prvo od domačih, ki je razstavljal tudi nerjaveče pralnike. Poleg skrbi za nadaljnji razvoj teh pralnikov, je potrebno poskrbeti za izboljšanje tehnologije v cilju izboljšanja kvalitete in znižanja stroškov proizvodnje.

Ostali naši izdelki na razstavnem prostoru predstavljajo artikli iz našega rednega proizvodnega programa. Kot vedno so bili ti artikli — predvsem posoda — deležni pozornosti potrošnikov. Pri predstavnikih trgovskih organizacij pa je stvar glede posode veliko bolj zamotana, ker odkup vedno bolj pogojujejo s sortiranimi dobavami. V bodoče bi morali biti novi izdelki označeni z »NOVO«, tako da takoj pritegnejo pozornost obiskovalcev. Prav tako mora v bodoče postati praksa, da se lahko na sejmu razstavlja tudi novi in izboljšani obstoječi izdelki, za katere pristojne službe za razvoj dajo svoje soglasje. Ekspoziti, ki se razstavlja na sejmu, morajo biti tudi bolj skrbno izdelani in opremljeni z vsjo potrebno dokumentacijo, kar do sedaj ni vedno bil slučaj.

Poleg našega podjetja so emajlirano posodo razstavljali tudi domači proizvajalci in proizvajalci iz vzhodnih držav ter Avstrije in Italije. Edino posodo teh dveh držav bi lahko ocenili za boljše po kvaliteti od naše posode. Posoda vseh drugih proizvajalcev pa več ali manj zaostaja po kvaliteti, asortimanu in barvah za našo posodo.

Od domačih proizvajalcev je največ uspeha pri razvoju posode poleg našega podjetja dosegla GORICA — Zagreb z osvojitvijo poltežke »REKORD« posode, ki jo deklarira za elektro, plinske in štedilnike za premog. Posoda je opremljena z nerjavečimi robovi, plastičnimi gumbi, je v lepih pastelnih barvah ter ima zaprte topo zavarjene ročaje, tipa Baumgarten lastne proizvodnje (!?). Posodo REKORD — kozice in lonce — je GORICA razstavljal v dimenzijah 14, 16, 18, 20, 22 cm. Po

soda ima razmeroma visoke proizvodjalne prodajne cene in sicer od ca. 1.200 do 2.300 S-din za 1 komad. Posoda bo pakirana posamič in v setih. Prej je GORICA Zagreb proizvajala le garnituro lahkih in garnituro težkih visokih kozic. Od tedaj pa, ko je Zvezni zavod za cene dovolil povišanje prodajnih cen za emajlirano posodo, pa je GORICA — Zagreb ponovno začela proizvajati ves asortiman emajlirane posode in je čutili, da želi povečati in modernizirati to proizvodnjo.

Na sejmu je poslovno združenje MARIS — Maribor na svojem razstavnem prostoru razstavljal med ostalimi tudi stroje za pomivanje posode firme »ROWENTA«, s katero je MARIS v fazi preliminarnih razgovorov o poslovno tehničnem sodelovanju.

Stroj za pomivanje posode stoječe izvedbe ima ceno DM 1.350, medtem ko namizni tip DM 750 fco meja ZRN. Tudi na prostoru KONTAKTA — Zagreb je bilo opaziti stroj za pomivanje posode zapadnonemške proizvodnje. Podjetje META-LEC iz Bitole pa je presenetilo z »lastno« konstrukcijo stroja za pomivanje posode. Stroj deluje sicer zelo primitivno, imel pa naj bi proizvodno prodajno ceno ca. 800 N-din.

Pri proizvajalcih kopalnih kadi je bilo možno opaziti težnjo po izdelavi teh v večbarvnih izvedbah. Novost je bila kopalna kad iz steklene volne razstavljena v paviljonu ZAR s ceno 35 dolarjev.

Na sejmu je bilo možno vi-

deti tudi več razstavljavcev straniščnih izplakovalnikov izdelanih za montiranje takoj za straniščno školjko. Vsi ti izplakovalniki so bili v nekovinski izvedbi (keramika, plastika).

Poleg teh novosti so bili na sejmu razstavljeni še nekateri drugi eksponati, ki so precej zanimivi; kot so npr. sobne plinske peči in plinske peči za dodatno gretje, kovinske elektro pečice itd.

Čeprav je v zadnjem času vedno več novih izdelkov, ki jih razstavlja na sejmi in vključuje v proizvodni program naše podjetje, pa moramo vendar ugotoviti, da bi moralo biti teh izdelkov še več z ozirom na velik zaostanek v razvoju našega podjetja in proizvodnje. Še enkrat moramo poudariti, da morajo biti izdelki, ki jih pošiljamo na sejmeh skrbno pripravljene in opremljene z vsjo potrebno dokumentacijo. Število in kvaliteta razstavljenih novih in izboljšanih obstoječih izdelkov na našem razstavnem prostoru na letošnjem zagrebškem jesenskem velesejmu so prepričljiv dokaz, da gremo z razvojem proizvodnje le s solidnimi koraki naprej, kar nam je lahko osnova za upanje, da bomo zamujeno vsaj delno nadoknadili. Če bomo vsi bolj skrbeli za razvoj, bo tudi zamujeno v večji meri možno nadoknaditi.

NAJ ZAKLJUČIM S POZIVOM ZA VEČJO SKRBE ZA RAZVOJ, SAJ TO NI LUKSUZ, PAČ PA NUJNA POTREBA, KI POSTAJA SE BOLJ NUJNA V POGOJIH STALNEGA NARASCANJA KONKURENCE.

Čedo Deletič

O letošnjih rezultatih na zagrebškem velesejmu bomo na osnovi podatkov sektorja prodaje in zunanje trgovine poročali v prihodnji številki Emajlirca, saj sejem ob zaključevanju redakcije še traja. Danes naj povzamemo le kratko oceno vodje službe prodaje Jožeta Turnška, kot jo je posredoval v svojem poročilu o dvodnevnom bivanju na sejmu.

Vse stranke na našem štantu so v glavnem kritizirale naše podjetje, zlasti zaradi asortimana, količin in dobavnih rokov. Stvar gre tako daleč, da tudi v dveh dneh nisem slišal ene dobre besede v korist našega podjetja, čeprav poizkušam ločevati objektivne razloge od subjektivnih. Iz razgovorov sem prišel do zaključka, da leži en del neposlovnosti na prodajni službi, pretežni del pa so neurejene razmere v našem podjetju na področju izpolnjevanja in discipline plana, izdelovanje ozkega asortimana za domače tržišče, padanje kvalitete itd., kar smo že mnogokrat opozarjali odgovarjajoče službe in obrate v podjetju. Če upoštevamo vse današnje pogoje tržišča smatram, da je prišel že res skrajni čas za ukrepanje v tem smislu, da se nudi komerciali vsa potrebna pomoč podjetja, za kolikor toliko uspešno zadovoljevanje tržišča. V ta namen je nujno potrebno nuditi komerciali prepotraben skladišni prostor, da se bo lahko vršila prodaja delno tudi iz zaloge, izdelava za domače tržišče širšega in sprejemljivega asortimana, stroga in brezkompromisna plansko proizvodna disciplina, skrb za kvaliteto, nudenje konkurenčnih pogojev itd. Po gornjih problemih nudi podjetje svoji komerciali vsaj doslej »mačehovsko« pomoč.

Globus

Avstrijska železarska in kovinsko predelovalna industrija pada vedno bolj pod vpliv inozemskega kapitala, predvsem iz ZR Nemčije, Velike Britanije in ZDA. Več kot četrtnina avstrijskih podjetij je danes vezana na inozemsko participacijo. Ta povezanost je vpliv pomanjkanja finančnih sredstev samih avstrijskih proizvajalcev, ki niso kos financiranju raziskovalnih del, racionalizaciji in hitremu tehničnemu razvoju. Tudi akumulativnost obeh proizvodnih panog je v zadnjih desetih letih močno upadla, ker so mezdni stroški enkrat hitreje rastle kot celoten obseg industrijske proizvodnje.

Proizvodnja emajlnih frit v Veliki Britaniji stagnira. Ta država proizvede mesečno v povprečju 2800 ton emajlnih frit. Medtem ko potrošnja puder emajlov za emajliranje litih izdelkov pada, se lahko povečuje poraba emajlnih frit za emajliranje pločevinastih izdelkov. V zadnjem času vlaga združenje angleške emajlne industrije (Vitreous Enamel Development Council) povečane napore v propagiranje prednosti angleške posode visoke kvalitete pred uvoženimi izdelki, ki jih uvozniki emajlirane posode kupujejo predvsem v Poljski in drugih vzhodno-evropskih državah. Velika Britanija trenutno skoraj 3-krat več uvaža emajlirane posode kot jo dejansko sama izvozi.

Tovarna »ALFA« Vranje je v pregovorih s francosko tvrdko »POTÉZ« zaradi koprodukcije oljnih peči večjih kapacitet ne samo za potrebe jugoslovanskega trga, temveč tudi zaradi skupnega izvoza obeh podjetij v SSSR.

Proizvajalci trajnih potrošnih dobrin v SFRJ v težavah

Najnovjša analiza letošnje jugoslovanske proizvodnje izdelkov trajne potrošnje kaže, da se je večina proizvajalcev znašla v težkih pogojih gospodarjenja, kar je posledica občutnega padca konjunktura ne samo na inozemskem tržišču, temveč predvsem na domačem — jugoslovanskem trgu. Zmanjšano povpraševanje se je v prvih mesecih letošnjega leta najprej odrazilo kot stagnacija, v zadnjih mesecih pa je pripeljalo do občutnega padca proizvodnje. Današnje stanje je tako, da tovarne niso v stanju prodati v mnogih primerih znižano tekočo proizvodnjo, še manj pa ogromne zaloge, ki so se jim nakopičile v lastnih tovarniških skladiščih in v trgovini. Na področju proizvodnje strojev za pranje perila kaže analiza, da je bilo v prvem polletju izdelanih 40 % manj strojev kot v istem razdobju leta 1966. Pri tem je obseg realizacije za 16 % manjši kot prejšnje leto. Samo v juniju je bila proizvodnja teh strojev za 60 % manjša kot lani. Izdelano je bilo samo 2.500 kom. strojev. Vzrok takemu preobratu leži v povečanem uvozu blaga široke potrošnje s strani trgovine, za kar je iz zveznih deviznih rezerv bilo namenjenih kar 140 milijonov dolarjev za uvoz blaga široke potrošnje. Posledica tega je, da se trgovina orientira na uvožene dele, čigar prodaja ji v glavnem prinaša višji dobiček kot pralni stroji domačega izvora. Poleg tega pa še kar naprej raste individualni uvoz posameznikov, ki je znašal v prvem polletju letošnjega

leta kar 12.000 strojev. Ta količina uvoza je skoraj popolnoma enaka količini domačih pralnih strojev, ki je bila v tem časovnem razdobju plasirana na domačem trgu.

Podobni so problemi v proizvodnji in realizaciji hladilnikov, čigar zaloge pri jugoslovanskih proizvajalcih so v začetku julija bile triinpolkrat večje kot v istem roku lanskega leta (21.940 kom.: 5470 kom.).

Tudi zaloge sesalcev prahu so porastle od 7.000 kom. na 38.680 kom. ali skoraj petkrat.

Med gospodinjskimi aparati trajnega pomena se je povečala edino proizvodnja električnih štedilnikov za 5 %, čeprav je bila realizacija za 4 % manjša. Pri tem so bile zaloge v začetku julija za 189 % višje kot prejšnje leto. Na področju podobnih izdelkov v elektroindustriji pa so problemi še občutljivejši. Tu je proizvodnja radio aparatov v prvem polletju padla za 42 % ob petmesečnih zalogah v industriji. Domača industrija televizorjev je v prvem polletju izdelala 134.000 aparatov, zaloge konec polletja pa so znašale 64.915 kom. aparatov.

Poleg že omenjenih vzrokov botruje tej situaciji dejstvo močno zmanjšanih potrošniških kreditov ter sezonska orientacija prebivalstva v uporabo razpoložljivih sredstev za letne dopuste.

Izhod iz nastale situacije, ki je karakteristična tudi v drugih panogah proizvodnje, je predvsem v večji koncentraciji in specializaciji proizvodnje, v smotrnejši delitvi dela, v zniže-

vanju proizvodnih stroškov, v boljši tehnologiji in organizaciji dela itd. — skratka v nujnih pogojih, ki jih zahteva današnje močno odprto tržišče Jugoslavije napram tuji konkurenci, ki je ostra in brezkompromisna. Proizvajalci ne morejo pričakovati, da bi zvezni organi zmanjševali uvoz, vsaj vse dotlej ne, dokler prodajne cene domačih izdelkov in njih kvaliteta ne bodo izravnani z ustreznimi tuji-

mi izdelki. To je imperativ tržnega gospodarstva, kateremu se naša država in naša skupnost ne more in ne misli odpovedati. Taki pogoji gospodarjenja pa nujno navajajo proizvajalce v novo kvalitativno drugače gospodarjenje kot so ga bili navajeni dve desetletji po vojni, če hočejo, da se obdržijo v teh — sicer v svetu normalnih — pogojih proizvodnje in prodaje.

ZVEDELI SMO . . .

V strokovni reviji »The Institute of Vitreous Enamellers Bulletin — IEV« Vol. 17 (1966) št. 5, str. 55—56 je objavil C. Holmann v članku UPORABA KOMBINIRANIH RAZMAŠČILNO-LUŽILNIH RAZTOPIN PRED EMAJLIRANJEM (The use of combined degreasing/pickling solutions prior to vitreous enamelling) naslednje):

Nekatere neizonske detergente je mogoče z uporabo emulgatorjev in drugih reagensij enakomerno razdeliti v vodi. Te mešanice so obstojne tudi v močnih lužilnih kislinah pri običajnih lužilnih temperaturah in s tem omogočajo razmaščanje in luženje v eni delovni fazi. Poleg prihranka na delu in času je ta metoda pokazala prednost večjega učinka pri odstranitvi površinske nečistoče, ki obstoja iz zmesi maščob in rje. V teh primerih je pri običajnem delovnem postopku pogosto potrebno večkrat izmenoma pono-

viti obe fazi, medtem ko se dosežejo pri opisanem kombiniranem postopku, že v eni delovni operaciji čiste površine. Izločni ostanki maščob so dobro porazdelijo v lužilni tekočini in se zberejo šele po dokončanem izločanju na površini.

STROKOVNI EMAJLIRSKI SLOVAR

Ena od komisij mednarodnega inštituta za emajl pripravlja že približno leto dni osnutek strokovnega slovarja, ki bo obsegal veliko število besed, definicij in opisov težavnih pojmov iz emajlirstva.

Objavljeno delo bo izpopolnjeno s fotografijami tipičnih emajlnih defektov. Temu delu slovarja naj bi služil kot osnova znani, žal že razprodani atlas emajlnih defektov, ki ga je izdelal Institute of Vitreous Enamellers.

Založnik namerava objaviti slovar kot strokovno brošuro v angleškem, francoskem, nemškem, italijanskem, holandskem in španskem jeziku.

NAPREDEK IN ZNANOST V SVETU

(Nadaljevanje in konec)

Nasprotno pa je zelo poučen primer znanstvenega centra v proizvodnji časopisnega papirja, ki je omogočil v desetih mesecih tekočega leta prihranek 600.000 rubljev, kar je dvakrat več kakor v istem obdobju pred osnovanjem inštituta (»Ekonomska gazeta« 48/1966).

Kakšno važnost polagajo v ZSSR na razvoj znanosti najbolje ponazoruje izjava, ki jo je podal avgusta 1966 predsednik ministrskega sveta A. Kosigin: »Za nas je največjega pomena pospešitev znanstvenega in tehničnega napredka nacionalnega gospodarstva. Zaostajanje na tem področju povzroča v dobi znanstvene in tehnične revolucije velikanske izgube narodnemu gospodarstvu in pomeni izgubo tempa v gospodarskem tekmovanju s kapitalizmom.«

Dosedanje navedbe sicer kažejo na velikanske razlike v zmognosti vlaganja in prosperiteto gospodarstva med ZDA in SZ na eni strani in zahodno Evropo na drugi strani. Še večje so seveda razlike napram ostalim manj razvitim področjem. Kakor so nakazali na ministrski konferenci o znanosti v okviru organizacije za ekonomsko sodelovanje v Parizu, vendarle obstojajo poti, da se ta situacija ublaži. Seveda ne gre za doseganje ameriškega globala, pač pa se je mogoče približati potencialu in efektu znanstveno raziskovalnega dela. Pri tem se kažejo naslednje naloge: modernizacija v razvoju visokega šolstva, financiranje znanstveno-raziskovalnega dela in delitev sredstev na posamezne industrijske veje

s tem, da se poveča vloga države v financiranju, organizaciji in sodelovanju s podjetji. Razvoj znanosti in tehnike naj bi nadzorovala in forsirala država ter finančno sposobne velike družbe — tudi v mednarodnem merilu. Strah pred naložbami inozemskega kapitala v nacionalni industriji se v zahodni Evropi umika tendencam, da ga je potrebno sprejemati, vendar pa se naj kolikor mogoče usmerja v financiranje razvoja znanosti. Neenakost v monopolni moči ZDA in zahodne Evrope se namreč kaže prav v neenakosti razvoja znanosti in tehnike.

Zaključek:

Nosilci znanstveno-tehničnega napredka v vseh razvitih državah so torej podjetja s svojimi specializiranimi raziskovalnimi centri, ki pa se nujno naslanjajo na materialno in politično-pravno pomoč družbe. Bilo bi zgrešeno trditi, da je nemogoče doseči kakršnekoli uspehe v industriji brez strogo formalne raziskovalne organizacije. Te niso imele nikoli in nikdar ne bodo imele monopol na izvore novih idej in na izpopolnjevanje.

Zato pa obstoja nešteto dokazov, da je samostojna raziskovalna organizacija najboljše oblika za usmerjanje in koordinirano dejavnost onih ljudi, ki težijo k zbiranju in kopičenju znanja ter k ustvarjanju novih izdelkov.

Zakoni in tendence razvoja so enaki v socializmu in kapitalizmu ter za dežele v razvoju, kakor so enaki zakoni ekonomike in naravni zakoni. Kdor jim ne sledi, ga eliminira njegova sredina, ali pa nekaj pozneje propade skupaj s svojim gospodarstvom. Edina razlika med velikimi in malimi je v kvantiteti vlaganja sredstev v razvoj, ki pa mora biti vselej maksimalna glede na zmognosti organizacije.

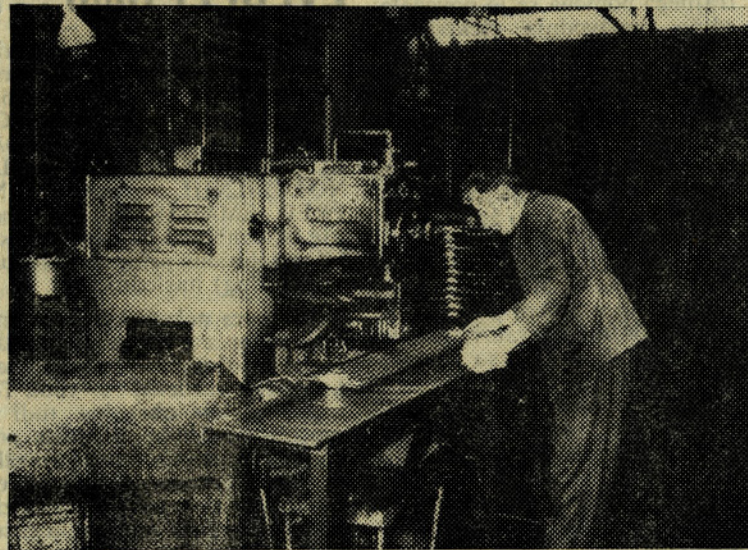
Zakaj tako majhni osebni dohodki v delavnici radiatorjev

Ze dalj časa se sprašujemo, zakaj so najnižji osebni dohodki prav v delavnici radiatorjev. Ali res tako slabo delamo? Ali je res naše delo najmanj vredno? Na svetu delovne enote smo to že obravnavali in nakazali probleme, ki nas težijo, vendar ni nikogar, ki bi te probleme rešil. Odločili smo se to objaviti tudi v Emajlircu, da bi bili s tem seznanjeni vsaj delno tudi ostali člani kolektiva.

Kot je vsem znano, je predpogoj za kvaliteten izdelek kvaliteten material, tako je tudi pri nas. Sprašujem se, če ve to tudi naš sektor priprave proizvodnje. Če pogledamo vskladiščeno pločevino na dvorišču, ki nas bo v oči vsak dan, ko prihajamo na delo, se nehote sprašujemo, koliko več dela bo imela lužilnica zaradi zarjavele pločevine in koliko več izmečka bo prav zaradi tega v proizvodnji.

Pri nas varimo člene z avtomati, ki zahtevajo čisto in kvaliteten pločevino in se zaradi zarjavele pločevine odstotek izmečka zelo poveča. Vse to pa gre v breme delovne enote, ker porabimo veliko več režijskih ur za popravilo členov kot je to predvideno po ceniku. Verjetno se to dogaja tudi v drugih delovnih enotah in bi bilo prav, da bi napravili izračun, koliko sredstev bi bilo potrebno za izgradnjo zasilnega skladišča in koliko izgube je zaradi neprimerno vskladiščene pločevine v celotnem podjetju.

Drugo, kar nas bremeni, je nihanje toka in pomanjkanje zračnega tlaka pri večtočkovnem stroju. Večtočkovni stroj zaradi pomanjkanja zračnega tlaka napravi precej izmečka, ker pri vsakem padu tlaka člen stisne na rebri in ne med njimi kot bi moral. Pri avtomatih za obodno varenje pa tok toliko niha, da zvar ne more biti kvaliteten in poleg zarjavele pločevine

Iz delavnice radiatorjev ...

vine je tudi to nihanje tlaka krivo za veliko izmečka, ki pa se nam šteje kot delovni izmeček in zaradi tega ne dobimo odstotka na kvaliteto.

Vodja elektro delavnice tov. Uršič nam je s svojim podpisom potrdil, da je nihanje toka preveliko in da znatno vpliva na odstotek izmečka. Ko smo to predložili STK so nas zavrnil s tem, da to ni uradni dokument. Morda imajo tam kakšnega boljšega strokovnjaka za elektrotehniko, mi pa ga žal ne poznamo, sicer bi se najprej obrnili nanj.

Poleg tega kar smo navedli, pa največ vpliva na neizvršitev plana asortiment. Po planu bi morala biti povprečna teža člena 2,6 kg, ker pa danes tržišče zahteva predvsem manjše radiatorje, se to povprečje zniža na 2 kg ali celo manj. Pri var-

3-krat večja od drugega. Tako bi varilci morali napraviti 2-krat več radiatorjev manjšega tipa, kar pa je nemogoče, ker je dela z vsemi enako.

Pred leti smo plan z lahkoto dosegali, ker smo delali predvsem večje radiatorje in je bila tudi povprečna teža člena 2,6 kilograma realna. Danes se je situacija bistveno spremenila in delamo največ manjše tipe radiatorjev ter zelo malo večjih, zato tudi povprečna teža člena 2,6 kg ni realna in bi bilo nujno to popraviti in uskladiti z dejanskim povprečjem teže člena.

Morda bi bila delna rešitev tudi to, da bi imeli za orientacijo poleg tonažnega tudi finančni plan. To smo že nekajkrat predlagali na svetu delovne enote, vendar se ni v zvezi s tem še nič ukrenilo.

Vse to, kar smo navedli, nas zelo ovira pri izvršitvi plana, ki ga je praktično nemogoče izvesti in negativno vpliva na moralno delavcev, ki iz meseca v mesec pada, saj odkar radiatorski oddelek obstoja, še nismo imeli tako nizkih osebnih dohodkov. Poleg vsega tega moramo poslušati še opazke, da smo nerentabilni in da delajo drugi za nas. Res je, da smo po reformi nerentabilni, upamo pa, da to ne bo dolgo, saj smo edini v Jugoslaviji, ki še proizvajamo radiatorje in če bomo znali to pametno izkoristiti, se bo situacija kmalu popravila.

Za tiste, ki se pa ob nas spotikajo, bi bilo dobro, če bi se spomnili na rentabilnost radiatorjev vsa leta do reforme. Verjetno bodo opazili, da so se tudi oni bili v podobni situaciji in to precej dalj časa kot sedaj mi.

E. Ž.

OD V PRAKSI

V lanskem poletju, ko smo sprejemali novo analitično oceno, smo se razveselili trditve, da osebni dohodki nobenemu zaposlenemu ne bo nižji od 45.000 din mesečno. Takrat si je marsikateri član kolektiva ustvaril podobo o svojem bodočem materialnem stanju v smeri izboljšanja osebne potrošnje.

Danes po preteku enega leta, ko imamo v veljavi analitično oceno ugotavljamo, da napoved drži pod pogojem, če posameznik doseže:

1. povprečni delovni rezultat v podjetju;
2. izvrši mesečno 200 ur učinkovitega dela ali pa prejme ustrezno nadomestilo.

Pod navedenimi pogoji doseže najnižje ocenjeno delovno mesto mesečni znesek ca. 47.000

din, vsa višje ovrednotena delovna mesta pa ustrezni odstotek več. Taka so tudi vsa obvestila, ki jih v praksi uporabljamo v podjetju ali pa izven njega. Po takih obvestilih vidimo, da je dejanski osebni dohodek zaposlenih nekoliko nižji od napovedi.

Če pa pogledamo zaslužke posameznikov podrobneje, se nam odkrivajo razna odstopanja, ki so pa lahko po krivdi ali pa zaradi posameznega prejemnika osebnega dohodka ali pa brez njegove volje. Tako imamo odstopanja, kjer mesečni osebni dohodek ne dosega povprečnega zneska plačilne skupine, v katero je posameznik razporejen. Ker so poslednja odstopanja najbolj boleča, pogledajmo vzroke zakaj prihaja do njih:

1. Če posameznik nima vseh možnosti učinkovitih ur — neplačani izostanki, hranarina.

2. Razporejen je na normiranih delih in ima minimalno presežanje mesta.

3. Razporejen je na normiranih delih, vendar vzporedno opravlja tudi režijska dela.

4. Opravlja samo režijska dela in ne prejema individualnega presežka skupine ali EE, v kateri je prizadeto delovno mesto.

5. Če EE ali pa obračunska enota ne doseže dovolj sredstev za pokritje izplačil zaposlenih.

Ad 1 Da posameznik ne dosega vseh možnosti učinkovitih ur, je krivda posameznika, ker je podjetje zainteresirano na čim boljšem izkoriščanju delovnega časa.

Ad 2 Na več delovnih mestih imamo primere, da posamezniki ne dosega niti 100 odstotkov individualnega učinka. Če vemo, da skupina na enakem

delu presega normirana dela tudi več kot 50 odstotno, nam tako nedoseganje povzroča ozka grla, kar je problem podjetja, drugi odraz pa je minimalen OD posameznika. Pri nedoseganju povprečnih rezultatov individualnega presežka je v enakih meri sodegovoren skupinovodja prizadetega delovnega mesta. So primeri, da bi posameznik rad in tudi lahko naredil več, vendar nima dovolj odrejenega dela.

Ad 3 Posamezniki, ki so razporejeni na normiranih delih opravljajo občasno tudi režijska dela. Taka režijska dela so plačana samo po obračunski osnovi. Seštevek vseh učinkovitih ur nam daje praktično nižji individualni presežek na izvršeno uro. Najbolj nevarno je pa početje, ko posamezniki ali pa njihovi skupinovodje dajejo napačne podatke v evidenčne liste o izvršenem delu. Posamezniku,

Odstranitev plinastih onesnaženj zraka- inženirska naloga sedanjosti in prihodnosti

V zadnjih letih se vse bolj množijo pritožbe o izločanju vonjav in ostalih plinastih spojev v ozračju. Tudi v raziskovalnih in razvojnih programih je opaziti premik težišča k plinastim izločanjem. Medtem ko so še nedavno posvečali največjo skrb zmanjšanju prašnih delcev v zraku, izbijajo danes v vidno polje tehničnega interesa aparati in postopki za omejevanje plinastih onesnaženj zraka. Kot primeri lahko služijo: postopki za zmanjšanje emisije žveplovega dioksida iz toplotno-energetskih obratov in naprav za proizvodnjo žveplene kisline, zmanjšanje izločanja fluorovodika iz topilnic aluminija, ostalih topilnic in emajlirnic, odstranjevanje rjavih dimnih izločanj v proizvodnji soliterne kisline in umetnih gnojil, termično in katalitično izgorevanje z vonjavami prepojenih dimnih plinov, posebno v sušilnicah laka, naprav za prevleko s PVC, v tovarnah olja in v livarnah, pa tudi v ostalih obratih kemične in živilske industrije in ne nazadnje zmanjšanje ogljikovega monoksida in ogljikovega vodika v izpušnih plinih motornih vozil.

Cetudi je v tehniki razprševanja potrebno še mnogo razvojnega dela in bo treba nekatere fizikalne zakonitosti postopkov razprševanja delno še razjasniti, veljajo danes problemi odstranitve prahu rešljivi v večini industrijskih vej in so razen nekaterih izjem tudi finanč-

no znosni. Tako so na primer uspeli v zadnjem desetletju stalno zmanjševati emisijo prašastih izločanj v energetiki, cementni industriji, v tovarnah železa in jekla. Ker je ta industrija med glavnimi »proizvajalci« prašnih onesnaženj zraka, so se v nekaterih industrijskih državah zmanjšale tudi prašne oborine v zraku, kar dokazujejo merjenja. Če zasledujemo pritožbe o izločanju prašnih delcev, najdemo vzrok pogosto v motnjah razprševalnih naprav, ali pa v malomarnosti vodilnega ali posluževalnega osebja spornih obratov. Obstojajo pa tudi zastareli industrijski obrati, kjer naleti vgraditev zmogljivih razprševalnih naprav na prostorninske in finančne zapreke. Medtem ko morajo biti v nekaterih razvitih državah novozgrajeni industrijski objekti opremljeni s filtri na ustrezni stopnji tehnike, je mogoče zahtevati vgraditev pri starih objektih samo če je pričakovati, da bodo prizadeta podjetja še prenesla s tem nastale gospodarske obremenitve.

V Zahodni Nemčiji je močno narastlo število pritožb zaradi naprav, ki jih po obratih predpisih ni potrebno prijaviti. Praviloma gre za manjše obrate, pri katerih ni vnaprej pričakovati, da bi z neprijetnimi emisijami prekomerno motili okolico. Tu so mišljena gorišča v malih industrijskih obratih, v obrti, naprave za zažiganje smeti, lakirnice, pekarnice, restavra-

cije, prekaževalnice, kemične čistilnice in ostalo. V teh primerih predpisujejo deželne oblasti mejne vrednosti za emisije onesnaženj zraka, in za emisije hrupa in tresljajev.

Predpisi o emisijah bodo sčasoma še strožji, zato so nekatere že obstoječe norme brez dvoma zanimive tako za načrtovalce in konstruktorje industrijskih, obrtnih in gospodinjstskih naprav in peči, kakor tudi za komunalno-zdravstvene organe v naseljih in večjih politično-teritorialnih enotah. Deželna vlada Nordrhein-Westfalen v Zahodni Nemčiji je izdala zakon o zaščiti pred emisijami, v katerem obravnavajo štiri od petih določil, nadzorstvo in omejevanje izločanja prahu in plinov. Prvo določilo odreja, da mora biti iz gorišča izhajajoči dim svetlejši, kakor siva barva na skali po Ringelmannu. Drugo določilo obvezno predpisuje dodatno gorišče in priključek na dimnik celo pri tistih napravah za zažiganje smeti, ki jih po obrtnih predpisih ni treba prijaviti in omejuje izmet prahu pri malih napravah na 200 mg/N m³. Tretje določilo velja za gorišča z oljnimi gorilci, ki imajo nazivno zmogljivost nad 10.000 kcal/h ter gorilno zmogljivost večjo od 14.000 kcal/h in predpisuje največjo dovoljeno vrednost sajavosti. Ob presesavanju določene količine plina ne sme preseči počrnilitev filtrirnega papirja sajavosti 3 primerjalne skale. Razen tega ne

sme odvodni plin vsebovati olja. Peta odredba zahteva vgraditev filtra z aktivnim ogljem v stroje za kemično čiščenje in omejuje izločanje tri in perkloretilov na 200 mg/m³ v izhodnem plinu.

Veliko število naprav, ki jih zajema novi zakon, zahteva enostavne merilne metode. Zahtevnejše meritve, ki jih uporabljajo za ugotavljanje izločenih plinov in prahu pri prijavno obveznih napravah, v tem primeru ne pridejo v poštev zaradi visokih stroškov in pomanjkanja primerne osebja. Edino pri drugi odredbi (ugotavljanje izločenega prahu) predvideva novi zakon zahtevnejšo, klasično metodo, ker še ne obstojajo enostavnejše. Ta odredba je tudi edina, ki zahteva meritve pred pričetkom obratovanja naprave za zažiganje smeti.

OLJNI GORILCI

Po tretji odredbi zakona o zaščiti pred emisijami, bodo gorišča z oljnimi gorilci kontrolirali enkrat letno na izločanje saj. Štiri tedne po pričetku obratovanja ali bistveni spremembi gorišča mora uporabnik naprave zahtevati meritve. Kontrolo izvaja okrajni dimnikarski inšpektor. Pri tem vzamejo iz kamina probo s sesalno črpalko, stopnjo sajavosti na filtrirnem papirju pa ocenijo s primerjavo na preizkusni skali. Za ugotavljanje obratovalnega stanja gorišča (Nadaljevanje na zadnji strani)

ki bi naj delal 7,5 ur po normi beležijo, da je delal 5,5 ur po normi in 2 uri režijskega dela.

S takim napačnim zajemanjem je trenutno prikazal posamezniku res večji individualni presežek. Dinarji od režijskega dela so pa vzeti od vseh delavcev v EE, ki bi si jih lahko razdelili v obliki presežka EE. Torej, če ima proizvodnja EE minimalen presežek EE ali pa ga sploh nima, je to posledica slabega zajemanja posameznih faz dela ali pa prekoračevanje pripadajočih pribitkov na cenik.

Ad 4 Proizvodni delavci, ki opravljajo samo režijska dela morajo biti praktično deležni uspeha sodelavcev skupine, za katero vršijo režijska dela. Tak režijski delavec praktično omogoča sodelavcu, ki dela na normiranih delih, da dosega boljše rezultate, ker mu ni treba vzporednih delati režijskih del. Na

žalost imamo primere, da posamezniki v naših obračunskih enotah še niso razumeli kolektivnih rezultatov dela.

Ad 5 Posamezniki dosegajo nižji OD, če EE ali pa obračunska enota ne doseže dovolj sredstev za izplačilo osebnih dohodkov zaposlenih. V proizvodnih EE je to posledica slabega gospodarjenja ali pa nepravilnega zajemanja določenih faz dela. V neproizvodnih EE ali pa obračunskih enotah, kjer so prve deljene je pa ravno obratno. Tista enota, ki ima najboljši izkoristek delovnega časa, ima možnost doseči največjo negativno razliko — to je minus EE, ki posega v individualni presežek norme. Praktično v neproizvodnih enotah mi danes materialno podpiramo tiste EE, ki slabše izkoriščajo razpoložljivi delovni čas. Navedeno trditev potrjuje obračun OD za mesec julij in avgust.

Iz navedenega sledi, da si neproizvodno delovno mesto nima možnosti oblikovati svoj OD, ker je isti odvisen izključno od delovnega mesta in EE, v kateri se isto nahaja. Dosledneje bomo morali pričeti upoštevati stanje in obseg izvršenega dela, za kar bomo prizadevne sodelavce predlagali za nagraditev iz presežka EE. Odstopanje v nedoseganju izvršenega dela pa kaznovali tako, da isti ne bodo deležni presežka EE. Tak postopek nam omogoča pravilnik o delitvi osebnih dohodkov in je v skladu, da odnese do dela tudi v neproizvodnih EE pravilno nagrajujemo.

V proizvodnih EE je individualni presežek odvisen od posameznika v primerih, če opravlja isti dela po normi, ki zajema samo 1 delovno mesto. Pri delovnih mestih, katera so zajeta v skupinsko normo pa je rezultat od celotne skupine, za

dosego individualnega presežka pa je odgovoren vodja skupine. On je odgovoren, da so posamezniki tako razvrščeni, da vsak zaposleni na svoji delovni operaciji dosega najboljše rezultate. Pri nas v podjetju se dogajajo primeri, da sodelavec na specifičnem delovnem mestu dosega slabe rezultate dela, sodelavci ki sledijo njegovi operaciji ne morejo doseči boljših rezultatov dela, čeprav bi morali želeli. Tako nastaja slab uspeh skupine, oddelka in cele proizvodne EE. To pa so organizacijska vprašanja, za katera so soodgovorni vodilni v EE skupno z ustrezno strokovno službo. Če bomo navedene pomanjkljivosti odpravili in dali vsak na svojem delovnem mestu to, za kar je delovno mesto ocenjeno, potem rezultati dela ne bi smeli ostati na današnji ravni.

Franco Turkli

Ob 22-letnici tovarniške godbe na pihala

Minulo je 22 let, odkar je bila ustanovljena tovarniška godba in bilo bi prav, da napišemo nekaj o življenju godbenikov, saj je večina njih zaposlena v naši delovni organizaciji.

Godba je bila ustanovljena leta 1945 in je bila v sklopu našega gasilskega društva. Šele pozneje je postala samostojna. Vsa ta leta si godbeniki prizadevajo, da bi s svojim izvajanjem na raznih nastopih pritegnili in zadovoljili čim več članov kolektiva in ostalih občanov. V tem so tudi uspeli, saj je le redka godba, ki bi se lahko pohvalila s tolikim številom nastopov kot naša. Na leto imajo povprečno 70—80 nastopov, v letošnjem letu pa že do konca meseca avgusta 60.

Danes šteje naša godba preko 30 godbenikov, ki so večidel zaposleni v proizvodnji v tovarni. Zaradi delovnih obveznosti v podjetju, pa je za nastope zelo težko dobiti več kot nekaj čez 20 godbenikov, saj so nekateri zaposleni na takšnih delovnih mestih, da težko dobijo zamenjavo. To povzroči včasih precej težav, upravi podjetja pa gre zahvala, da niso te težave še večje, saj lahko zato godbeniki,

Naša godba v Crikvenici

vendar to ni pokvarilo veselega razpoloženja. Vsak večer smo igrali za ples in razvedrilo. Čehi so bili zadovoljni, saj se jim je ob slabem vremenu, kar prileglo nekoliko zabave.

Pri zadnji izmeni je bilo nekoliko drugače. Imeli smo lepo vreme in tudi Čehi so imeli svoj

NAŠI MLADINCI NASTOPI V BEOGRADU

V dvorani doma sindikatov v Beogradu je bilo minulo soboto javna mladinska prireditev. Posvečena je bila širjenju bratstva in enotnosti. Na njej so sodelovali mladinski aktivni iz štirih republik, med nastopajočimi ni bilo makedonskih in črno gorskih mladincev.

Slovenske mladince je na tej prireditvi predstavil naš aktiv. Trio Leona Podlinška in vokalni kvartet PRIJATELJI sta s svojim programom narodne in narodno-zabavne glasbe navdušila okrog 1500 gledalcev v dvorani.

Prireditev, ki so jo pripravili mladinci EI Niš, Jugoplastike Split, Interpleta Brčko in EMO, je imela dva dela. V prvem so program pripravili mladi iz Interpleta s sodelovanjem Sličanov in Celjanov. Uspeh, ki ga je v tem delu požela naša skupina je presenetljiv. Po pesmi, »Kako bi ljubila...«, se v dvorani ni hotel pomiriti aplavz gledalcev, ki so zahtevali skupino ponovno na oder. Mladinci Interpleta so s svojo številno zasedbo prikazali v glasbi gradnjo železnice Brčko—Banovići. Med nastopajočimi so imeli tudi humorista, ki je prikazal Nikoletino Bursača. Splitčani so v tem delu poslali na oder mladinki, ki sta se poizkušali v petju. Njuna glasova še nista dovolj izvežbana za popevke. To mnenje so podprli tudi gledalci z aplavzom. Drugi del je izpolnil nastop »Nišljij«, Splitčanov in mladincev iz naše tovarne. Nišljije so pripravili venček srbskih narodnih pesmi in plesov. Najbolj je pritegnila gledalce Ciganka z izvornim ciganskim plesom. Aplavz se je polegel šele, ko so

ki nam bodo prav gotovo v korist. Za prihodnje leto bomo poizkušali napraviti zamenjavo in sicer tako, da bi njegovi godbeniki prišli k nam, mi bi šli pa potem na Češko. Vendar za sedaj še ne vemo, kakšne bodo naše finančne možnosti in se bomo o tem pogovorili šele na občnem zboru. Zavedamo se, da če bi do zamenjave prišlo, za nas gotovo ne bo lahko, saj bomo morali pripraviti res kvaliteten program, za kar bo treba velik vaj še poleg rednih.

Za prijetno preživele dni v Crikvenici kakor tudi za vso ostalo pomoč med letom se iskreno zahvaljujemo upravi podjetja, UO in sindikalni podružnici v upanju, da bodo imeli do nas še naprej takšno razumevanje kot do sedaj.

E. Ž.

Čehi so bili obiska zelo veseli

ki niso zaposleni na takšnih delovnih mestih pridejo igrati na vsak nastop.

Vaje imamo 2-krat tedensko in čeprav pride večina godbenikov na vaje kar po končanem delu in so že precej izmučeni, se na vajah trudimo, da bi se pod vodstvom tov. Pojavnika čim več naučiti in zboljšati kvaliteto igranja.

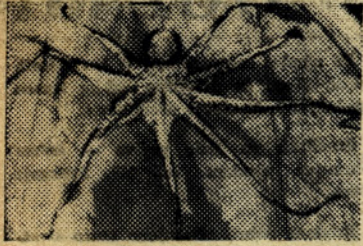
V letošnjem letu smo imeli tudi dva nastopa v Crikvenici in to, ko so tam letovali naši gostje iz ČSSR. Pri prvi izmeni žal nismo imeli sreče z vremenom,

orkester in so nas tako precej razbremenili. Ker smo bili več prosti kot prvič, je tudi disciplina nekoliko popustila, vendar je bilo vseeno veselo. Spoznali smo se s tov. Frančišekom Holinka, ki je kapelnik godbe na pihala v Fridlantu in ga nato ob njegovem prihodu v Celje tudi povabili v godbeno sobo ter mu izročili skromno darilo. Dogovorili smo se za sodelovanje in obljubil nam je, da nam bo pošiljal note, ki jih zelo potrebujemo. Dal nam je tudi precej koristnih nasvetov iz svoje prakse,

če napravilo občinstvo. Mladincev ni nihče pričakal na postaji, da bi jim po naporni in dolgi poti zaželel dobrodošlico in jim pokazal prostor, kjer bi si lahko odpočili.

Zelimo da bi se te napake ne ponovile 29. novembra, ko bo podobna prireditev v organizaciji Večernih novosti.

A K C I J A

»HOBOTNICA«

(Nadaljev, iz prejšnje številke)
 — Kadar iščete plen po plitvi vodi na peščenem dnu, — je dejal — se morate prav tako zavedati nevarnosti, kot če lovite na odprtem morju, kjer lahko srečate morskega psa. V pesku lahko naletite na »drakuta«, okoli dvajset centimetrov dolgo ribo, umazane barve, ki je povsem zakopana v blatu, tako da moli navzven samo zgornjo plavut z zelo strupenim trnom. Nesrečnik, ki stopi jetju in se bo moral ponekod na to plavut, dobi hude bolečine, ki trajajo navadno do druge plime. Bolečine so tako strašne, da se človek posluži vsakega sredstva, samo da bi prenehale. Običajno poskuša s samomorom in če ni v bližini prijateljev, ki bi mu preprečili to neumno »rešitev«, tudi uspe.
 — Kaj pa morene? — je vprašal Snajperist. — Imate kaj teh zveri na vašem območju?

Gentleman v morju ...

— Tu jih ni, — je odvrnil »kapetan Barba«. — Toda v krškem pristanišču jih je toliko, da ovirajo delo. Mi jim pravimo »jadranske barakude«. Ali veste, kaj je »barakuda«? Najbolj požrešna in najbolj nevarna riba vseh morij. Kaj morij — vseh voda splohl! Barakuda je riba toplih južnih morij, dolga dva metra in napada vselej samo v jati; posamezne ribe se strogo podrejajo volji »kolektiva«. Jata najprej kroži v velikem loku, ki postaja čedalje ožji, okoli plena, navadno že ranjenega. In ko je krož povsem zaključen, napade kot

na povelje in v nekaj trenutkih obere žrtev do kosti, podobno kot »piranhe« v sladkih vodah. Morena sicer ne napada, je pa precej požrešna in zelo strupena. Človeka se loti v samoombrambi, toda ko enkrat zgrabi, ne spusti več.
 — Kdor je okusil »poljub« te »zlahodne« sorodnice morske jegulje in preležal zaradi nje v bolnici »na račun« socialnega zavarovanja dva tedna ali več s kot sod oteklo nogo, si ne bo nikoli več zaželel takega »poljubljanja«.

— Potegnite nas tja! — je predlagal Snajperist. — Pa vam pobijemo te zveri, da ne bodo nikoli več v napoto poštenim pristaniškim delavcem.

— Morena je sicer okusna riba, ki so jo oboževali že kuharisti starega Rima, — je hitel razlagati naš »kuhar«. — Vzgjali so jih v posebnem bazenu. Toda če pomislim, da so jih hranili z ubogimi gladiatorji, ki v boju niso imeli sreče, me mine želja po njihovem okusnem mesu. In te v Krku so prav gotovo potomke starega Rima, ki še zdaj ljubijo človeško meso.

Misliš reči nekako: ribe z rodovnikom?! se je vmešal Sulihar.

— Lov na morene bi že bil zanimiv, — ju je prekinil »Lovec na velike ribe«. — Toda danes imamo v programu vendar »Kormat«. Tam je raj za nas — veliko pričakovanje: velike ribe, sipe, hobotnice, podvodne jame, ki segajo do sredine otoka. V pristanišču tako ali tako ne smemo loviti.

KORMAT — VELIKO PŘICAKOVANJE

Pol ure kasneje sta barki že rezali valove proti Kormatu. Čeprav je Kormat nekoliko dlje od Plavnika, smo prispeli na cilj v krajšem času. Barkaša sta drug drugemu hotela pokazati, koliko še zmoreta njuni barki in sta držala ročici ves čas na »full« — s polno paro naprej, da sta bila motorja že v četrty ure vroča kot »martinova peč« in so se kar trije precej »prijazno« opekli na razbeljenem železu, prvi med njimi seveda naš stari »kapitan«, ki je potem še zadnji dan zatrjeval, da bi dal tudi življenje za nas, če bi bilo treba. Mi pa smo med tem tudi že ugotovili, da je »alergičen« na dve stvari: na besedo »kapitan« in na dru-

ge barke. Od takrat smo mu večkrat dali malo vzpodbude med vožnjo:

— Joža, kak kapitan pa si, če ti barka ne zmore več kot deset mlj na uro? — ali pa:

— »Kapitan«! ali boš pustil, da nas dohiteva takle ribiški čolniček. Mi smo vendar »vojna

Na Kormatu je dobrodošla kakršnakoli senca

ladja«. — In »kapitan« je porinil ročico na »full«; bil je besen, ker je ni mogel poriniti še dlje.

— Kaj ste pobesneli!? — je včasih kdo pripomnil. — Saj se do Egejskega morja ne bomo mogli ustaviti.

— Ali pa se bomo zaleteli v kakega kita, — je še kdo dodal, »kapitan« pa ju je zavrnil:

— Kar jeziki za zobel! Če bi vidva ulovila toliko rib, kot napravi moja barka »vozlov« na uro, bi se lahko udeležila mednarodnega tekmovanja v ribolovu.

»Kormat« je majhen osamljen otoček v bližini Plavnika z nadmorsko višino največ tri do pet metrov, sestavljen iz skal in čeri in iz morja, ki s svojo nepremagljivo silo »hladnokrvno« in neusmiljeno srka vase dorbce teh golih skal, le tu in tam poraslih z lišaji in travo, kajti na Kormatu se začne življenje šele v obvodnem pasu plime in oseke, kjer najdejo ugoden ambient za »nase-litev« različne alge, trave, školjke, polži itd. Edini kopni prebivalci so galebi (vsaj na prvi pogled), ki začudeni in prestra-

šeni z glasnim vriščem »pozdravljajo« osamljenega pusto-lovca, ki si je upal prodreti v njihovo kraljestvo; menim, da bi bolj kot »Kormat« ustrezalo ime »Otok galebov«. Čudno se mi zdi, kako morejo galebi zdržati na tem otočku, kajti že nežno sonce ga tako razbeli, da si ne upaš stopiti bos na kamenje.

Na južni strani tega »galebje-ga otoka« je področje plitvin z deloma peščenim dnom, deloma pa posuto z razčlenjenimi skalami in razvejano s podvodnimi grebeni. Na prvi pogled — paradiž za površinski lov. Na severni strani pa se obala strmo spušča v globino desetih do petnajstih metrov, se nato rahlo umiri, da bi se zopet str-

mo pogreznila še globlje — tja, kjer vladata večni mrak in tišina. Ponekod je obala sestavljena iz kompleksov »živihi skal«, ki so le tu in tam pretrgane z razpokami in votlinami, kjer najdejo živali varno zavetje in stane podvodnega ribiča precej truda, da izvleče iz nje kakega volkca. Drugod je stena bolj razjedena; tu so lepša lovišča, vendar je treba po ribo precej globoko.

Mi smo se izkrkali na južni strani Kormata, »Veliki lovec« in »kapetan Barba« pa sta z opremo za »globinsko potapljanje« odplula na drugo stran otoka, da bi bilo vse pripravljeno za trening.

Na sredi Kormata smo razpeli šotorsko krilo, ki pa je »kuharja« bolj »platonsko« obvarovalo sonca, tako da je včasih kar s slamnikom zaplaval po osvežujoči vodi. S klobukom na glavi je bil bolj podoben kake-mu amerišskemu milijarderju, ki je po nesreči padel v morje. Ko je nekdó vzkliknil:

— Glejte »gentlemen v morju«! —

(Nadaljevanje prihodnjič)

SMO ŠE LJUDJE?

Vsak dan beremo, gledamo in poslušamo o dogodkih, ki s svojo krutostjo pretresajo svet. Vojna žarišča se pojavljajo zdaj tu zdaj tam. Povsod teče kri nedolžnih ljudi, ki hočejo živeti in si ustvariti svoje svobodno in lepše življenje. Vedno se pridružujemo tistim mislim, ki obsojajo te pojave in želimo, da se podobni dogodki pri nas ne pojavijo. Res je da ne doživljamo vojnih grozot, z njimi nas seznanjajo samo telekomunikacijska sredstva, ki nam te dogodke sproti posredujejo. To so dogodki, ki zadevajo vse človeštvo, ki želi dobre medsebojne odnose in blaginjo vseh. V zadnjem času pa se tudi med nami pojavljajo dogodki, ki pričajo o nečloveških odnosih. To so dogodki, ki so del nas in jih povzročajo ljudje, ki so naši sosede, sodelavci in prijatelji. Smo kdaj že pomislili, da so ljudje s katerimi delimo kruh skrajno nečloveški do ljudi, ki so jim v življenju darovali vse, celo svoje telo in svoj grizljaj kruha? Najbrž ne! Predobro mnenje imamo o vsakem, s katerim delamo in spregovorimo vsaj eno besedo. Ste delavci ob

pečeh, kdaj pomislil, da dela z vami triindvajsetletni mladinec, ki doma skrajno nehumano ravna z očetom, ki ga poleg starosti muči še invalidnost. Najbrž niste. Tudi mi nismo nikoli pomislili, da je med nami človek brez spoštovanja. Toda pred nedavnim je prišlo v uredništvo pismo, napisano s tresočo roko F. K.; v katerem nas opozarja na svojega sina, Fr. K., ki ravna z njim brez spoštovanja in mu celo streže po življenju. V pismu F. K. pravi, da ga je hotel sin Fr. K. 23. avgusta zaradi spora, ki je po njegovem nastal zaradi govoric staršev sinove punce, umoriti z debelim kolom. Vendar se je sina ubranil z ortopedsko palico s pomočjo soseda G. G. Oče, ki piše to pismo pripoveduje, kako je sinu pomagal ko je služil vojaški rok in kako je fant postal neznosen, ko se je vrnil. Želi si, da bi sodelavci vplivali nanj, ga pomagali prevzgojiti in vrniti na pravo pot.

Kaj lahko napišemo v obrazložitev tega. Mislimo, da komentar ni potreben.
Se bomo mogoče pri naslednjem pismu, ki ga bo napisal kdo drug še bolj zgražali?

ZAHVALA

Vsem delavcem v skladišču surove posode, ki se darovali za venec moji nepozabni mami in jo spremljali na njeni zadnji poti se najtopleje zahvaljujem.

Zahvaljujem se tudi tovarišu Gorišku in tovarišici Jurjevčičevi za sočutje in za tolažilne besede v najtežjem trenutku.

Iskrena hvala tovarišici Vodišek Faniki, medicinski sestri ambulante EMO, za njeno humanost. Še posebno se zahvaljujem tovarišici Tilinger Nežiki, ki je darovala za mamo kri.

Se enkrat se vsem najtopleje zahvaljujem.

Veisenbah Minka

Čeprav me toliko tadlate, si še vedno upam kam nos vtakniti. Ja, zdaj tole pišem doma, da ne bo kaj narobe. Jej, jej, zdaj moram pa res paziti, ko so šli »ven« novi poostreni disciplinski ukrepi. Mejdun, zdaj pa moramo vragu rep zdreti! Zdaj pa bo red in disciplina, da se bo reklo! No, tole so gotovo z veseljem sprejeli tisti, ki so že dolgo leta v tovarni, pa še nikoli niso nič »zagrešili«, ne zamudili šiht in so težko gledali, kako nekateri grdo delajo pri delu, zamujajo, sekajo plave in še kaj, Hm, ne vem, kako se bo to izvajalo. Ja, če se bo dosledno, pravično in po resnici, bo konc leta delalo le še kakih tristo ljudi. Hja, pa tudi pravna služba bo imela dosti dela. Zanima me, kdo se bo strinjal s tem, da bo po treh zamudah po 1 minuto na leto izključen! Ja, pa na sestankih se nič ne bomo

več sproščeno pogovarjali in »iznašali« mnenja, ker presneto, vedno niso vsa mnenja čisto točna in pravilna, če se bo pa kdo spozabil, bo pa »letel«. Potem bo naše samoupravljanje šlo bolj na kratko in jedrnato. Pa tudi takih primerov, kot je bil na zadnji seji delavskega sveta ne bo, ko ta, ko je nekdo dobil opomin na zamujanje (ne samo trikrat na leto!) in še za nekaj drugega, pa se toži in žali. Ja, po novem bi moral že zdavnaj ven!

Ja, ja, disciplina bo rastle, kaj pa morala! Nič ni v novih predpisih o obnašanju? Mogoče to ne spada pod prekrške? Ja, veliko jih je naštetih — prekrškov in izključitev — drugih kazni pa menda ni, ali kako? Tole »naštevanje« bi bilo dobro malo raztomlačiti, pa še to ne vemo, kdo je setavil, čeprav piše na koncu »sestavil« ... pa razen

Onesnaženje

(nadaljevane s 13. strani)

rišča, na katerega se nanaša ugotovljena sajavost, meriljo še dodatno količino ogljikovega dioksida dimnega plina in vlek kamina. Če količina izločenih saj ne odgovarja po določilih, ali če je v dimnih plinih olje, mora uporabnik pred ponovno meritvijo, to je v 6. tednih urediti gorilšče.

Akcija, ki praktično zajema vse naprave centralnega ogrevanja na olje, je praktično pričela 1. oktobra 1966. Sedaj proučujejo izsledke prve raziskovalne faze in pričakujejo bistveno izboljšanje ozračja v tistih predelih, kjer je znaten vpliv manjših obratov in gospodinjstev. Verjetno bo tudi popustil vonj po olju v naseljih z nižjimi stavbami. Pozimi 1964/65 so testirali vse naprave, ki emitirajo pline in prav mestnem območju Essena. Takrat so ugotovili resne nepravilnosti pri 70 % vseh preizkanih naprav. Podobno velja tudi za Švico.

Predvsem v primerih, kadar so gorilšča neprimerna, morajo prizadeti plačati meritve, vendar se jim stroški meritve poravnajo. Izločanje saj in olja pomeni navsezadnje razmetavanje goriva. Že nekaj odstotkov izboljšanja gorenja občutno zniža stroške pri nabavi olja v eni sezoni. Predpisane, vsakoletne meritve bodo marsikje izboljšale poslovanje še nezadosti učinkovite servisne mreže, obenem pa bodo vplivale na konstrukcijske izboljšave oljnih gorilcev.

J. K.

OGLASI

Po ugodni cenil prodam 10 heraklitnih plošč 10 cm in približno 300 kg teraco peska št. 7. Naslov v uredništvu.

Stedilnik na trdo gorivo — dobro ohranjen, prodam. Tel. 417. Podrgaja Dora.

Prodam dobro ohranjeno staro strešno opeko (bobrovec). Informacije v emajlirnici pri Berovšek Ani ali v Medlogu 2, Celje.

Prodam dvosedežni motor NSU 500 ccm, v zelo dobrem stanju. Ogled vsak dan po 14. uri pri Šturbej Vinku, Mariborska 2.

Prodam dobro ohranjen električni gramofon »Emona«. Gaber Marta, emajlirnica.

Ugodno prodam VW 1200 — v brezhibnem stanju. Naslov v uredništvu.

Ugodno prodam dobro ohranjen kombiniran otroški voziček. Oštir Emil, Celje, Trubarjeva 38, pritišče.

Emajlirco

Casnik izhaja v okviru enote za informacije in tisk vsak drugi četrtek v nakladi 4.200 izvodov in ga dobijo vsi člani kolektiva brezplačno. Ureja ga uredniški odbor: Eva Orač, dr. Franc Zupančič, Emil Jejčič, Peter Videnšek, Jože Zidanšek, Mirko Breznik in Vili Korošec. Glavni in odgovorni urednik Eva Orač. Naslov uredništva Celje, Mariborska 86, telefon 39-21, interna 240. Tisk in klišiji GP »Celjski tisk« Celje

praznega papirja ni nič napisanega. Tistega, ki je sestavil bi vsaj lahko za mnenje vprašali, kako in kaj in od kdaj in kako. Ja, to bomo leteli ven. Samo — vrata v upravo bo treba malo bolj odpreti. Za dosedanje razmere je še šlo skozi tako ozko odprtino, čeprav ob koncu dela bolj na tesno, sedaj bo pa kmalu premala luknja. Ja, po teh ukrepih bo treba vrata na široko odpreti — za jutraj in tudi drugače.

Jo, čisto sem se zaklepetala o tej novi zadevi, ki je razburila fabriko in še zunaj nje se sliši o tem, tako da danes nisem kaj prida sposobna drugega napisati. Ja, pa kaj, ko ne razumem vsega tam napisanega, vprašati ne vem koga, pa tudi logično se mi ne zdi vse, potem pač moram o tem tu kaj našrajbati. Drugega je bolj malo novega, ker je tako to veliko,

razen to, da mi je žal, da se bomo morali v kratkem posloviti od našega glavnega direktorja, ki je bil po mojem v redu človek, le da nekaterim ni več bil po volji, pa so nekako ga, hm, žal mi je, da se je to zgodilo tako, kot se je, ker bi se na kak drug način veliko lepše, če se že nekaterim ni zdelo kaj prav. No, o tem, kako bo sedaj pa še res nisem nič »zavohal«. Vem samo, da niso kandidati najboljši in bomo sedaj pod »v. d.«, kar pomeni »vršilec dolžnosti«. Kdo bo pa ta V. d. pa še ni jasno. Debate, kot vem, so precej velike.

No, dovolj bo, ker bo tako in tako preveč.

Torej, v duhu najboljših discipline in ob upoštevanju vseh lepo napisanih ukrepov, vas pozdravlja sotrpinka

Spila